

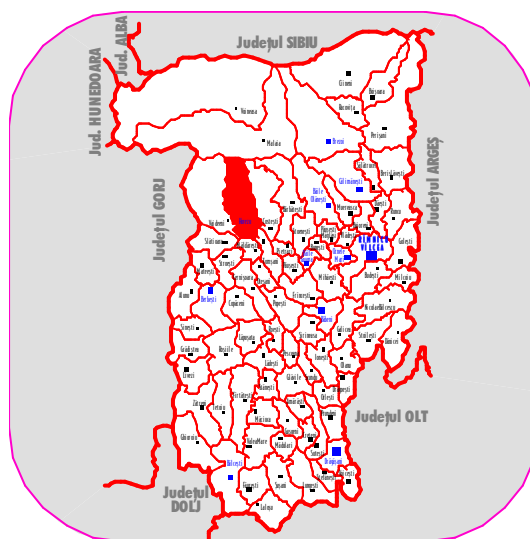
PROIECTARE POPESCU RÎMNICU VÎLCEA

Plan Urbanistic General

ORAȘUL

HOREZU

JUDEȚUL VÎLCEA

Volumul 1

MEMORIU GENERAL

2009

PROIECTARE POPESCU

240588 Rîmnicu Vîlcea, Strada Știrbei Vodă 13, Județul VÎLCEA
Telefoane: 0250719105, 0744692040, 0744797177, 0726681941. Fax/Voce/Date: 0250719105
E-mail: pp@iplus.ro

Plan Urbanistic General

ORAȘUL HOREZU JUDEȚUL VÎLCEA

Volumul 1

MEMORIU GENERAL

Prezintă concluzii ale stadiului actual al dezvoltării localității,
cu evidențierea disfuncționalităților
și prezentarea justificată a propunerilor de organizare urbanistică

COLECTIV DE ELABORARE:

SEF PROIECT

Arh.

POPESCU CONSTANTIN

COLABORATORI

Arh.

POPESCU PAULA

Ing.

MATEI TOMA

Ing.

BARAT-VĂRZARU ȘTEFAN

CONSULTANȚI

Ing.

PÂRVULESCU ION

sIng.

CERBU ION

2009

CUPRINS

VOLUMUL 1 - MEMORIU GENERAL

Foaie de titlu

Cuprins

MEMORIU GENERAL

1. *INTRODUCERE*
 - 1.01. Date de recunoaștere a PUG
 - 1.02. Obiectul PUG
 - 1.03. Surse documentare
2. *STADIUL ACTUAL AL DEZVOLTĂRII*
 - 2.01. Evoluție
 - 2.02. Elemente ale cadrului natural
 - 2.03. Relații în teritoriu
 - 2.04. Activități economice
 - 2.05. Populația. Elemente demografice și sociale
 - 2.06. Circulația
 - 2.07. Intravilan existent. Zonificare funcțională. Bilanț teritorial
 - 2.08. Zone cu riscuri naturale
 - 2.09. Echipare edilitară
 - 2.10. Probleme de mediu
 - 2.11. Disfuncționalități (la nivelul teritoriului și localității)
 - 2.12. Necesități și opțiuni ale populației
3. *PROPUNERI DE ORGANIZARE URBANISTICĂ*
 - 3.01. Studii de fundamentare
 - 3.02. Evoluție posibilă, priorități
 - 3.03. Optimizarea relațiilor în teritoriu
 - 3.04. Dezvoltarea activităților
 - 3.05. Evoluția populației
 - 3.06. Organizarea circulației
 - 3.07. Intravilan propus. Zonificare funcțională. Bilanț teritorial
 - 3.08. Măsuri în zonele cu riscuri naturale
 - 3.09. Dezvoltarea echipării edilitare
 - 3.10. Protecția mediului
 - 3.11. Reglementări urbanistice
 - 3.12. Obiective de utilitate publică
4. *CONCLUZII - MĂSURI ÎN CONTINUARE*
5. *ANEXE*

Inventar VOLUME:

- volumul 1 - MEMORIU GENERAL
- volumul 2 - REGULAMENT LOCAL DE URBANISM
- volumul 3 - PIESE DESENATE

Șef de proiect

Arh. POPESCU CONSTANTIN

MEMORIU GENERAL

1 INTRODUCERE

1.01 Date de recunoaștere a PUG

<u>Denumirea lucrării:</u>	- Plan Urbanistic General HOREZU
<u>Beneficiar:</u>	- Primăria HOREZU
<u>Proiectant general:</u>	- PROIECTARE POPESCU RÎMNICU VÎLCEA
<u>Data elaborării:</u>	- 2009

1.02 Obiectul PUG

Solicitări ale temei-program:

Tema de proiectare-cercetare solicită întocmirea planului urbanistic general în format digital cu posibilitatea de a fi preluat într-un sistem geografic informațional pentru planificare urbană (cu aplicații de vizualizare, analiză, scenarizare și tipărire).

Documentația se va întocmi ținând cont de reglementarea tehnică (indicativ GP 038/99), elaborată și aprobată de ministerul de resort, GHID PRIVIND METODOLOGIA DE ELABORARE ȘI CONȚINUTUL-CADRU AL PLANULUI URBANISTIC GENERAL.

Documentația se va întocmi în conformitate cu prevederile legale, cu normativele în vigoare, cu documentațiile de urbanism și de amenajare a teritoriului întocmite și aprobate anterior și cu planurile de dezvoltare ale localității.

Prevederi ale programului de dezvoltare a localității, inițiat și aprobat de consiliul local:

Se vor prezenta în continuare, pe capitole și subcapitole (acolo unde este cazul).

Ediții anterioare ale PUG, modificări sau completări necesare:

Localitatea, ca de altfel toate localitățile județului Vîlcea, a avut întocmite de-a lungul anilor mai multe documentații de acest fel sau echivalente, după cum urmează:

- Schițe de Sistemizare în perioada 1976-1998,
- Plan Urbanistic General (considerate documentații preliminare) în perioada 1992-1993,
- Plan Urbanistic General din anul 1999.

Având în vedere evenimentele geopolitice petrecute cu repeziciune în ultima vreme se cer completări și modificări, în principal în următoarele direcții:

- intravilanul să cuprindă numai necesarul de teren pentru dezvoltarea localității;
- creșterea calității vieții locuitorilor pe teritoriul localității;
- precizarea zonelor cu grad mare de risc natural, alunecări, inundații, radiații și altele;
- evidențierea disfuncționalităților în ceea ce privește calitatea mediului înconjurător (cu toate componentele lui) și prevederea unor măsuri corespunzătoare de înlăturare a lor;

- alinierea măsurilor de dezvoltare la normele comunității europene;
- preluarea prevederilor din documentațiile întocmite și aprobate anterior.

1.03 Surse documentare

Lista studiilor și proiectelor elaborate anterior PUG:

- studiu privind potențialul turistic al județului Vâlcea, elaborat în anii 1970-1980,
- studiu de circulație pentru municipiul Râmnicu Vâlcea și județul Vâlcea, elaborat în 1989,
- studiu privind amenajările hidroenergetice în județul Vâlcea,
- studiu privind monumentele istorice ale județului Vâlcea,
- studiu privind zonele de protecție a monumentelor istorice de categorie valorică "A", elaborat de Primăria Horezu și avizat de Ministerul Culturii,
- Carta Verde a Dezvoltării Rurale în România, întocmit în anul 1998 de URBANPROIECT, proiect finanțat prin programul PHARE al Uniunii Europene,
- Plan de Amenajare a Teritoriului Județean elaborat în 1997,
- Plan de Amenajare a Teritoriului Național (toate secțiunile), elaborat între 1996 și 2001:
 - secțiunea 1-Căi de comunicație (Legea 71/1996 din MO nr. 166/29.07.96),
 - secțiunea 2-Apa (Legea 171/1997 din MO nr. 325/24.11.97),
 - secțiunea 3-Zone protejate (Legea 5/2000 din MO nr. 152/12.04.00),
 - secțiunea 4-Rețeaua de localități (Legea 351/2001 din MO nr. 408/24.07.01),
 - secțiunea 5-Zone de risc natural (Legea 575/2001 din MO nr. 726/14.11.01).
- schițe de sistematizare (documentații echivalente cu PUG, elaborate înainte de 1989) și planuri urbanistice generale (elaborate după 1990),
- detaliu de sistematizare pentru centrul civic al localității (documentație echivalentă cu planul urbanistic zonal) întocmit în perioada 1988-1989,
- monografia localității.

Lista studiilor de fundamentare întocmite concomitent cu PUG (după caz):

- plan de dezvoltare economico-socială a județului Vâlcea pe perioada 2000-2004,
- plan de dezvoltare economico-socială a localității pe perioada 2000-2004.

Alte studii, de specialitate sau mai detaliate nu au fost întocmite.

Date statistice furnizate de Comisia Națională de Statistică, surse județene sau locale:

- Anuarul statistic al României (începând din 1996),
- Anuarul statistic al județului Vâlcea (începând din 1997).

Proiecte de investiții elaborate în domenii ce privesc dezvoltarea localităților:

În ultimii ani nu au fost elaborate, avizate și aprobate proiecte de investiții din domeniul ce face obiectul prezentei documentații (al dezvoltării urbanistice).

Proiectele de mai mică importanță se vor aminti în continuare (acolo unde este cazul).

Suportul topografic al PUG:

- a fost pus la dispoziția proiectantului de beneficiar în format DXF pentru a fi ușor de preluat și de prelucrat în conformitate cu metodologia de întocmire a planului urbanistic general,
- suportul topo a fost obținut prin prelucrări ale unor imagini satelitare (obținându-se un fișier tip vector pentru întreaga localitate) și identificări și completări pe teren.

2 STADIUL ACTUAL AL DEZVOLTĂRII

2.01 Evoluție

Date privind evoluția în timp a unității teritorial-administrative Orașul HOREZU

Localitatea se compune, la data întocmirii prezentului plan urbanistic general, din următoarele subunități:

Reședința	Sate ce aparțin orașului	
1. <u>Horezu</u> (orașul)	1. Ifrimești 2. Rîmești 3. Romanii de Jos	4. Romanii de Sus 5. Tănăsești 6. Urșani

Prima atestare documentară: 1516 (într-un act al Cancelariei domnitorului Vlad Călugăru).

La sfârșitul secolului 19 situația localității era următoarea:

- denumirea localității: Comuna Horezu,
- județul Vâlcea,
- plaiul Horezu,
- cuprindea cătunele: Mahalaua Horezu și Târgul Horezu.

Comuna Horezu (cătunul Tergul Horezu) era reședința plaiului Horezu.

Actualul teritoriu administrativ mai cuprindea cătunele Rîmești, Urșani (ce formau comuna Rîmești) și Romani (ce forma singur comuna Romani). Celelalte denumiri nu existau.

De menționat că la acea dată unitatea administrativă de bază era comuna și era formată din mai multe cătune, din care unul era reședința comunei. Unele comune aveau rang de comune urbane. Comuna urbană avea reședința într-un oraș (cele mai importante) sau într-un târg. Mai multe comune la un loc formau o plasă (în cazul în care plasa cuprindea una sau mai multe comune cu potențial turistic sau balneologic aceasta purta numele de „plai”). Mai multe plase și plaiuri formau un județ. Mai multe județe formau o provincie.

Cu mai mult sau mai puține modificări pe aceeași temă, organizarea s-a păstrat până după cel de-al doilea război mondial, când s-a trecut la organizarea administrativă după modelul sovietic (unități administrative de bază, raioane, regiuni).

Această împărțire s-a menținut până în anul 1968 când s-a revenit la împărțirea tradițională românească prin Legea 2 din 16 februarie 1968 privind organizarea administrativă a teritoriului României (când au fost stabilite unitățile administrativ-teritoriale: județul, orașul și comuna).

Înainte de 1968 localitatea era parte componentă a regiunii Argeș.

Între anii 1968 și 1989 localitatea a fost parte componentă a județului Vâlcea și era în aceeași componență în care este și în prezent.

Prin Legea 2 din 1989 localitatea a fost reorganizată astfel:

- teritoriu administrativ: același;
- componența: Horezu și satele aparținătoare Rîmești, Romanii de Jos, Romanii de Sus și Urșani (celelalte sate dispărând prin alipire la cele rămase).

În decembrie 1989 Legea 2 din 1989 a fost printre primele 3 legi care s-au abrogat și s-a revenit la organizarea prevăzută de Legea 2 din 1968, în vigoare și la această dată.

După 1990 s-au făcut mai multe încercări de promovare a unei noi organizări teritorial-administrative. Pentru Horezu se prevedea împărțirea în 2:

- orașul Horezu,
- comuna Romani (cu satele Romanii de Jos și Romanii de Sus),
- orașul Horezu (având în componență actualele localități mai puțin satele ce ar fi

urmat să formeze comuna Romani.

În anul 2006, prin Hotărârea Guvernului nr. 609 din 13.07.2006 (modificată prin Hotărârea Guvernului nr. 867 din 13.08.2008), orașul Horezu a fost declarat stațiune turistică de interes local.

Caracteristici ale teritoriului și localității, repere în evoluția spațială a localității

Localitatea are o suprafață de 110 kmp (rotunjit la întreg).

Pentru comparație se prezintă câteva date pe județ (din Anuarul Statistic pe 2000):

- suprafața totală a județului Vâlcea: 5.765,00 kmp,
- media suprafețelor pe total localități: 67,82 kmp,
- media suprafețelor pe mediul urban: 98,50 kmp,
- media suprafețelor pe mediul rural: 64,64 kmp.

Față de media pe județ (rural și urban) localitatea se încadrează, din punct de vedere al suprafeței teritoriului administrativ, în categoria foarte mari.

Suprafața administrativă a evoluat de-a lungul anilor în funcție de modificările la care au fost supuse, prin diferitele acte administrative, toate localitățile țării.

Evoluția localității după 1990

După 1990 s-au făcut mai multe încercări de promovare a unei noi organizări teritorial-administrative, toate rămase fără un rezultat concret până în acest moment.

Odată cu apariția Legii 18 din 1991 (Legea fondului funciar), s-a trecut la constituirea și reconstituirea dreptului de proprietate asupra pământurilor, acțiune care nici până la data întocmirii prezentei documentații nu a fost încheiată. Declanșarea acțiunii de împrăștiere cu pământ a generat litigii cu privire la limitele teritoriului administrativ între orașul Horezu și comunele Măldărești și Tomșani, terenuri pe care se găsesc dotări edilitare ale orașului.

2.02 Elemente ale cadrului natural

Caracteristicile reliefului

Relieful localității este: dealuri și munți, localitatea fiind amplasată în depresiunea cu același nume (Horezu), la poalele Măgurii Slătioara.

Reteaua hidrografică

Terenurile aflate permanent sub apă sunt cele ocupate de:

a) Râuri:

- Luncavăț, ce străbate partea de sud a orașului venind din Vaideeni și trecând mai departe în comuna Măldărești. În Horezu intră cu un debit mediu multianual de 1,01 mc/s;

b) Pârâuri:

- Luncavecior (Urșani), ce izvorăște din partea de nord-vest a localității (satul Urșani) și se varsă în Luncavăț, în partea de sud-est. Are un debit mediu multianual de 0,29 mc/s;

- Rîmești, izvorăște din partea de nord-vest a localității (satul Ifrimești), străbate în totalitate satele Ifrimești și Rîmești, de la nord la sud și se varsă în Luncavecior în zona parcului;

- Romani, ce izvorăște din nordul localității (nordul satului Romanii de Sus, exact la granița cu comuna Malaia) și străbate tot teritoriul administrativ al localității (satele Romanii de Sus, Romanii de Jos) și intră în comuna Tomșani;

- Bistricioara, ce izvorăște din nordul satului Romanii de Sus și se varsă în pârâul Romani înainte de a ajunge în zona locuită a satului;

- în partea de mijloc și de nord (zone de deal și de munte) există destul de multe izvoare și pâraie, cu debite nepermanente și care sunt colectate de apele cu debit permanent.

c) Lacuri:

- pe teritoriul localității mai există, ca oglindă de apă, ștrandul (bazin artificial).

Clima

Clima este continental moderată, cu ierni blânde și veri răcoroase, cu vânturi relativ slabe.

Principalele elemente ale climei sunt:

- temperatura medie anuală este de 10 °C,
- precipitații medii anuale sunt de 900 mm.

Caracteristicile geotehnice

Principalele caracteristici geotehnice ale localității:

- roci din șisturi cristaline din sarmațian,
- soluri podzolice argiloiluvionale și brune podzolice,
- soluri brune acide,
- gradul de seismicitate al zonei este 7,
- terenul din zona Horezu are capacitate portantă foarte bună pentru construcții.

Datele sunt extrase din lucrarea VÎLCEA-MONOGRAFIE (Editura Sport-turism ediția 1980, autori Gheorghe Cîrstea și Dorel Constantinescu).

Riscuri naturale

Se prezintă direct în planșele cod 2 și în regulamentul de urbanism și se compun, în general din inundații și alunecări de teren.

2.03 Relații în teritoriu

Vor fi prezentate, acolo unde este cazul, date și relații principale ce au implicații directe în modul de amenajare a teritoriului și dezvoltare a localităților, extrase din:

- Planul de Amenajare a Teritoriului Național (PATN), toate secțiunile aprobate,
- Planul de Amenajare a Teritoriului Județean (PATJ),
- Studii de fundamentare, elaborate anterior sau concomitent cu PUG.

În ansamblul județului Vîlcea localitatea este amplasată în zona centru-vest.

Localitățile învecinate sunt următoarele:

- la nord comuna Malaia,
- la est comunele Costești și Tomșani,
- la sud comuna Măldărești,
- la vest comuna Vaideeni.

Circulația auto: este favorizată de existența Drumului național DN 67, care face legătura cu toate direcțiile și mai ales cu localitățile vecine.

Circulația către zonele izolate: este greoaie, drumurile fiind în stare proastă.

Circulația feroviară: localitatea nu este străbătută de căi ferate.

Apele curgătoare: au efect favorabil (captări de suprafață pentru alimentare cu apă, pentru adăpatul animalelor și pentru irigații locale de mică importanță).

Rețeaua de localități (număr de sate, localități componente/100 kmp):

- pentru zona noastră: 6,36 sate și localități/100 kmp
- media pe total județ: 10,56 sate și localități/100 kmp
- media pe țară: 5,78 sate și localități/100 kmp

Se observă că densitatea este mai mică decât media pe județ și mai mare decât media pe țară (calcul prin raportul între numărul de localități și suprafața teritoriului).

În Planul de amenajare a teritoriului național:

- Rețeaua de localități, Horezu face parte din orașele care nu îndeplinesc indicatorii cantitativi și calitativi minimali a localităților urbane.

- Zone de riscuri naturale: - inundații pe valea Luncavățului,
- alunecări de teren în Horezu (orașul) și Tănășești (sat).

2.04 Activități economice

Profilul economic al teritoriului:

- zonă cu profil economic complex (industrii energetică, extractivă, prelucrătoare, a lemnului, agricultură, turism) cu grad ridicat de urbanizare și de echipare tehnică (clasificare din PATJ).

Centrul polarizator al zonei:

- centru zonal cu rol de echilibru: este chiar orașul Horezu,
- centru de conservare a meșteșugurilor tradiționale și artizanat,
- centru intercomunal: orașul Horezu.

Majoritatea salariaților localității lucrează chiar în Horezu. O parte din salariați lucrează în unități din municipiul Râmnicu Vâlcea și din Berbești.

Profilul economic al localității (pe baza potențialului subsolului și solului):

- resursele subsolului cu posibilități de exploatare: argilă, piatră de construcții;
- resursele solului: suprafețe de pământ arabil, pășuni și terenuri în pantă pentru pomicultură, suprafețe împădurite;
- centru industrial cu funcțiune complexă cu unele unități necesitând intervenții pe linia modernizării și re tehnologizării.

Principalele funcțiuni economice (în ordinea importanței):

- prestări de servicii, agricultură, industrie, turism.

Evoluția funcțiunilor în ultima perioadă:

- înainte de 1989 localitatea a fost cooperativizată,
- odată cu deschiderea exploatarei cărbunelui în câmpul minier Berbești - Alunu, până la organizarea societății și asigurarea fondului construit pentru familiile de mineri, cadrele de conducere și o parte din personalul muncitor a fost stabilit la Horezu,
- pentru a asigura locuri de muncă și a valorifica lâna - materie primă provenită de la crescătorii de oi din zona montană, a fost construită o fabrică de stofe de mobilă,
- după 1990 orașul a cunoscut o perioadă de stagnare, sau de regres economic. Au fost înființate societăți comerciale cu capital privat, care deși sunt cu mult mai instabile decât cele de stat, iar cadrul legislativ în care își desfășoară activitatea este încălțit, ele sunt mai eficiente.

Pentru valorificarea materiei prime din zootehnie a fost dezvoltată o capacitate de prelucrare lapte de oaie pe amplasamentul fostei fabrici de lapte.

Disfuncționalități:

- agricultură de subzistență, pe suprafețe mici, slab dotată cu mijloace mecanice;
- capacitățile industriale din industria alimentară și industria ușoară au fost închise prin diminuarea drastică a surselor de materii prime;
- menținerea unei rate a șomajului (6.03%) destul de mare; la o populație activă de 2672 persoane numai 2246 persoane au un loc de muncă iar, numărul șomerilor în plată la 31.12.2006 era de numai 266 persoane.

2.05 Populația. Elemente demografice și sociale

Numărul de locuitori (populație stabilă), de dată recentă

Populația stabilă la data ultimelor date statistice (2002) este: 6.813 locuitori.

Densitatea medie este de 57,7 locuitori/kmp.

Față de media pe județ (74,7 locuitori/kmp la nivelul anului 2002) este mai mică.

Populația, la nivelul anului 1990, pe subunități era următoarea (7.245):

REȘEDINȚA		SATE			
Numele	Loc.	Numele	Loc.	Numele	Loc.
Horezu	4.370	Ifrimești	214	Romanii de Sus	932
		Rîmești	292	Tănăsești	205
		Romanii de Jos	754	Urșani	478

Evoluția populației (anii de referință sunt cei ai recensămintelor populației)

Anul de referință	1990	1992	1994	1996	1998	2000	2002	2004
Numărul de locuitori	7.245	7.434	7.339	7.410	7.406	7.356	6.813	6.969
Creștere % pe perioadă		+2,61	-1,27	+0,97	-0,05	-0,68	-7,38	+2,23

Notă: datele pentru anul 2004 au fost preluate din MIC DICȚIONAR ENCICLOPEDIC ediția din 2005, pentru 1990 au fost preluate din anexa la Legea 2 din 1989 (reorganizarea administrativ-teritorială a României), pentru anul 1992 sunt preluate din Planul de Amenajare a Teritoriului Județean 1997, iar pentru ceilalți ani sunt preluate din anuarele statistice.

Analizând datele de mai sus se poate vedea că după 1990 populația este oscilantă.

Pentru comparație, prezentăm din Anuarul Statistic al Județului Vâlcea o situație pentru o perioadă care se suprapune parțial peste perioadele analizate mai sus, pe județ:

Anul de referință	1930	1948	1956	1966	1977	1992	2002
Numărul de locuitori	295.560	341.590	362.356	368.779	414.241	438.388	413.570
Creștere pe perioadă %	-	+ 15,57	+ 6,08	+1,77	+ 12,33	+ 5,83	-5,66

Se observă că în deceniul 1992-2002 populația județului a scăzut cu 5,66 %.

Structura populației pe principale grupe de vârstă (la 01 iulie 2005)

Grupa de vârstă	Total	00-06	07-14	15-18	19-23	24-35	36-50	51-60	60 și peste
TOTAL	6939	488	622	622	521	1176	1635	780	1203
Masculin	3358	246	331	331	274	594	792	377	507
Feminin	3581	242	291	291	247	582	843	403	696

Media de vârstă (conform PATJ) este:

	Total (ani)	Masculin (ani)	Feminin (ani)
Pentru localitatea analizată	33,0	31,9	34,0
Pe total județ	36,0	34,6	37,3

Resursele de muncă și populația ocupată

Populația aptă de muncă (număr persoane):	2672
Populația ocupată (număr persoane):	2246

Disfuncționalități în evoluția și structura populației, ocuparea resurselor de muncă

- în perioada 1990-2005 populația a scăzut cu 9,58 %;
- persoanele apte de muncă și neocupate (în anul 2002) sunt în număr de 426 din care numai 266 persoane sunt în plată.

2.06 Circulația

Circulația rutieră

Teritoriul orașului Horezu, inclusiv al satelor aparținătoare, este străbătut de traseul a 10

drumuri publice clasate prin HG 540/2000, din care 2 naționale, 2 județene și 5 comunale. Acestea servesc în intravilan și ca străzi și anume:

- Drumul Național DN 67 (Limită județ Gorj, Horezu, Râmnicu Vâlcea varianta sud, Goranu, DN 7) traversează orașul Horezu pe o lungime de 5,0 km prin partea de sud a acestuia și asigură legătura cu comunele limitrofe, Tomșani la est și Măldărești la sud vest. Este un drum modernizat, cu îmbrăcămînți asfaltice aflate în stare bună. În intravilanul localității formează strada Tudor Vladimirescu, artera principală a orașului;

- Drumul Național DN 65 C (Limită județ Dolj, Bălcești, Dăești, Horezu, DN 67) asigură legătura cu comuna Măldărești din partea de sud a orașului Horezu fiind și arteră stradală pe o lungime de 1,5 km. Este asfaltat, cu îmbrăcămînți asfaltice ușoare aflate în stare bună. În intravilanul localității formează strada General Magheru;

- Drumul Județean DJ 665 (Limită județul Gorj, Marița, Izvoru Rece, Vaideeni, Horezu, DN 67) asigură legătura orașului Horezu cu comuna limitrofă Vaideeni, aflată în partea de vest. În intravilanul localității formează strada 1 DECEMBRIE pe o lungime de 2,8 km;

- Drumul Județean DJ 669 (DN 67, Dealul Ulmului, Romani), face legătura dintre DN 67, în punctul Dealul Ulmului, aflat pe teritoriul comunei Tomșani și Mănăstirea Horezu aflată în satul Romanii de Jos. În interiorul localității formează strada Romani (până la CHE Horezu 2) și apoi strada Mănăstirii (până la poarta mănăstirii) cu o lungime de 2,982 km;

- Drumul Comunal DC 139 (DN 67, Horezu, Măldărești), ce face legătura dintre centrul orașului Horezu și comuna Măldărești. În intravilanul localității formează strada A.I. Cuza (1,3 km);

- Drumul Comunal DC 142 (DN 67, Horezu, Urșani), ce face legătura între centrul orașului Horezu și satul Urșani, plecând din DJ 665. În intravilan formează str. I.G. Duca (5,55 km);

- Drumul Comunal DC 143 (DN 67, Horezu, Olari, Tănăsești), ce face legătura centrului orașului cu Tănăsești, sat aparținător. În intravilanul orașului formează strada Olari (5,8 km);

- Drumul Comunal DC 144 (DN 67, Horezu, Rîmești), ce face legătura dintre DN 67 (la intersecția cu DN 65 C) și satele Rîmești și Irimești, sate aparținătoare. În intravilanul localității se cheamă strada Nicolae Bălcescu (până în centrul satului Rîmești) (6,385 km);

- Drumul Comunal DC 146 (DN 67, Horezu, Romanii de Jos, DJ 669), ce face legătura cu DJ 669 pe teritoriul satului Romanii de Jos. Pleacă din DN 67, din centrul orașului și pe o mică porțiune se suprapune pe DC 144. În intravilan formează strada Constantin Brîncoveanu (1,525 km);

- Drumul Comunal DC 147 (DJ 669, Romanii de Jos, Neagota), ce face legătura satului Romanii de Jos, plecând din DJ 669, cu comuna vecină Costești. În intravilanul satului Romanii de Jos formează străzile Bivolariei și Neagota (2,0 km).

Drumurile clasate servesc în intravilan ca străzi principale.

Mai există o serie de drumuri secundare (străzi în oraș și ulițe satești în satele ce aparțin de oraș) ce asigură legătura dintre drumurile publice clasate descrise mai sus și teritoriul întreg al localității, precum și o serie de drumuri vicinale ce deservește grupuri de proprietăți.

Circulația este satisfăcută actual și de perspectivă de rețeaua de drumuri din punct de vedere al densității dar nu și al stării lor tehnice.

Pe planșele principale sunt trecute numerele drumurilor clasate și, la limita teritoriului administrativ, direcțiile drumurilor clasate (capetele drumurilor de pe teritoriul județului Vâlcea), așa cum sunt ele definite în HG 540/2000.

Circulația feroviară

Teritoriul orașului Horezu nu este străbătut de nici un traseu de cale ferată.

Cea mai apropiată gară: Berbești în zona minieră la cca. 15 km și Govora, de pe linia Piatra Olt - Podu Olt, la cca 40 km.

2.07 Intravilan existent. Zone funcționale. Bilanț teritorial

Intravilanul existent este cel aprobat prin Hotărârea Consiliului local de aprobare a Planului Urbanistic General întocmit în 1992-1993.

De menționat este faptul că el este diferit de cel prevăzut de Legea fondului funciar (care nu mai trebuie folosit în nici un caz).

Intravilanul existent se materializează în PUG (apărând în planșele cod 2 și cod 4) prin corelarea limitelor și suprafețelor aflate în evidența Oficiului județean de organizare a teritoriului agricol, cu cele aflate în evidența Consiliului local.

Conform teoriei în componența intravilanului existent, organizat pe trupuri, intră (sau mai precis ar trebui să intre) terenuri reprezentând:

- localitatea de reședință;
- localități componente sau localități aparținătoare;
- unități economice izolate (industriale, agrozootehnice, de depozitare, extractive etc);
- unități de gospodărie comună și de echipare tehnico-edilitară (platforme de depozitare deșeuri, puțuri de captare apă, gospodării de apă, stații de transformare, stații de epurare etc);
- unități necesare pentru funcționarea sistemelor hidroameliorative (stații de pompare, construcții tehnice specifice etc);
- unități cu destinație specială;
- unități turistice și de agrement (hanuri, moteluri etc).

Se vor analiza și prezenta, după caz, principalele caracteristici ale zonelor funcționale din intravilanul existent privind: activitatea de tip industrial și de depozitare, activitățile agrozootehnice, locuințele, căi de comunicație și de transporturi, spații verzi și sport, gospodărie comună, echipare edilitară, servicii, destinație specială, altele.

Bilanțul teritorial, cu proporția dintre suprafețele ocupate de zonele funcționale pe întreg teritoriul administrativ al unității de bază, se întocmește pentru extravilan și pentru intravilan.

Bilanțul teritorial al suprafețelor cuprinse în limita teritoriului administrativ ilustrează categoriile de folosință ale terenurilor, grupate pe teritoriul extravilan, teritoriul intravilan și total.

Categoriile de folosință, conform evidențelor cadastrale, reprezintă:

- suprafețele agricole (arabil, pășuni-fânețe, vii-livezi),
- suprafețele neagricole (păduri, ape, drumuri, curți-construcții, neproductiv).

Bilanțul teritorial al categoriilor de folosință pe întreaga suprafață administrativ-teritorială permite deducerea suprafeței intravilanului existent, prin adăugarea suprafețelor declarate curți-construcții în extravilan la suprafața intravilanului localităților (trecute în tabel). În tabelul prezentat se dau la sfârșit și datele pe total județ:

BILANȚ TERITORIAL

CATEGORII DE FOLOSINȚĂ PE TERITORIU ADMINISTRATIV

TERITORIU ADMI- NISTRATIV	CATEGORII DE FOLOSINȚĂ								TOTAL
	AGRICOL			NEAGRICOL					
	Arabil	Vii, Livezi	Pășuni, Fânețe	Păduri	Ape	Curți construcții	Căi de Circulație	Degradat	
EXTRAVILAN (ha)	425,0	1.025,0	2.100,0	7.320,0	25,0	12,2	125,0	35,0	11.067,2
INTRAVILAN (ha)					1,3	718,7	12,8		732,8
TOTAL (ha)	425,0	1.025,0	2.100,0	7.320,0	26,3	730,9	137,8	35,0	11.800,0
% din TOTAL	3,6	8,7	17,8	62,0	0,2	6,2	1,2	0,3	100,0
Intravilan Existent									745,0
TOTAL județ (ha)	90.330	29.809	97.580	235.066	12.971	11.397	6.328	11.717	495.198
TOTAL județ (%)	18,24	6,02	19,71	47,47	2,62	2,30	1,28	2,37	100,00

Notă: Datele pe total județ (pentru comparație) sunt la nivelul anului 1989 și nu sunt destul de precise la capitolele agricol (care este ceva mai mare decât în realitate) și curți construcții (unde tendința era de diminuare artificială).

Bilanțul teritorial al suprafețelor cuprinse în intravilanul existent (zonificarea existentă în vechiul Plan urbanistic general), planimetrat pe planșele situației existente (cod 2) arată următoarele elemente: zone funcționale, suprafețele ocupate de zone (calculate în mp și procente din total intravilan). Calcularea se face în mod detaliat pentru:

- localitatea principală (mai puțin trupuri izolate, unde este cazul),
- celelalte localități componente (mai puțin trupuri izolate, unde este cazul),
- trupuri izolate (care pot face parte, teritorial, din orice localitate componentă),
- total localitate.

Se prezintă sub formă de tabel:

BILANȚ TERITORIAL AL SUPRAFEȚELOR DIN INTRAVILANUL EXISTENT

ZONE FUNCȚIONALE	SUPRAFAȚA				% din total
	hectare				
	Localitate principală	Localități componente	Trupuri izolate	Total	
1 Zonă Locuințe și funcțiuni complementare	345,4	258,1	168,7	772,2	64,70
2 Zonă Instituții publice și servicii	37,0	40,8	13,0	90,8	7,61
3 Zonă Unități industriale și de depozitare	59,1	0,1	2,5	61,7	5,17
4 Zonă unități agricole	7,3	0,6	4,6	12,5	1,05
5 Zone plantate, pentru sport și agrement	20,6	4,1	16,5	41,2	3,45
6 Terenuri agricole în intravilan		0,0			0,00
7 Zone gospodărie comunală și cimitire	3,7	2,4		6,1	0,51
8 Zonă construcții aferente lucrărilor edilitare	7,8	3,5	6,0	17,3	1,45
9 Zonă cu destinație specială		0,0	1,1	1,1	0,09
Zone căi de comunicație, din care:	99,9	65,4	23,5	188,8	15,82
10 - rutieră și amenajările aferente	99,9	65,4	23,5	188,8	15,82
11 - feroviară și amenajările aferente		0,0			0,00
12 Ape	1,2	0,2	0,5	1,9	0,16
13 Terenuri forestiere		0,0			0,00
14 Terenuri degradate		0,0			0,00
TOTAL INTRAVILAN EXISTENT				1.193,6	100,00

Câteva constatări asupra zonificării existente:

- suprafețele arătate mai sus sunt recalculate cu ajutorul programului de proiectare, folosind planșele existente (în tabelele din vechiul Plan urbanistic general calculele au fost făcute cu foarte mare aproximație),

- pe planșele cod 2 din vechea documentație nu erau evidențiate zonele ocupate de căile de circulație (deși în tabele erau trecute, cu aproximație),

- nu au fost cuprinse toate suprafețele ocupate de dotările tehnico-edilitare și cele ocupate de gospodăria comunală și cimitire,

- la o populație de 6.813 de locuitori zona de locuințe și funcțiuni complementare are 7.722.000 mp, rezultând cca. 1.133 mp/locuitor. Ținând cont că o gospodărie are cca 2,7 persoane și că se recunoaște ca potrivită o suprafață de aproximativ 1.000 mp/gospodărie se poate observa că zona pentru locuințe este supradimensionată (chiar lăsând la o parte suprafața de teren care ar fi ocupată de funcțiunile complementare, care în mod normal nu poate fi peste 20 %);

Bilanțul teritorial din intravilanul existent, se arată comparativ cu bilanțul teritorial din intravilanul propus, la capitolul 3.07 (calculate în mp și procente din total pentru fiecare zonă).

2.08 Zone cu riscuri naturale

Inventarierea și delimitarea zonelor cu riscuri naturale mari, în principal suprafețele supuse periodic inundațiilor și suprafețe cu alunecări de teren, sunt operațiuni deosebit de importante în cadrul Planului Urbanistic General.

Aceste zone s-au inventariat grija consiliului județean și administrației publice locale (și cu ajutorul unor instituții de specialitate ale statului) în cadrul unor lucrări distincte, pe baza:

- cercetărilor de teren,
- studiilor geotehnice privind construibilitatea terenurilor și condițiile de fundare,
- concluziilor studiilor de specialitate, întocmite în acest scop,
- detalierii macrozonării teritoriului țării, cuprinsă într-o secțiune a PATN,
- informații de la localnici privind evoluția fenomenelor, ritmicitatea și amploarea lor.

Criteriile de mai sus sunt generale și ele nu se regăsesc toate la localitatea ce face obiectul prezentei documentații.

Zonele de risc inventariate și delimitate sunt transpuse, pe categorii de producere a fenomenelor, pe planșele de analiză a situației existente (cod 2).

2.09 Echipare edilitară

Se prezintă critic stadiul echipării edilitare, pe următoarele categorii de lucrări:

Gospodărirea apelor

a) Lucrări hidrotehnice (lucrări de folosire a apei, a energiei apelor și pentru prevenirea distrugerilor provocate de ape) constând în lacuri, îndiguiri, canale, conducte de transport apă:

- pârâul Luncavecior, pârâu cu caracter torențial, cu albia instabilă atât în plan orizontal cât și în plan vertical, este regularizat pe majoritatea traseului din localitate, având pe ambele maluri ziduri longitudinale din beton.

b) Surse de apă:

- cele 2 captări de apă ale sistemului centralizat de alimentare cu apă a localității;
- puțuri și fântâni de mică adâncime pentru o mare parte a locuitorilor satelor ce aparțin de oraș și chiar pentru o parte din locuitorii orașului.

c) Lucrări hidroameliorative (îmbunătățiri funciare menite să creeze și să mențină un raport favorabil între apă și ceilalți factori ai fertilității solului): Nu există.

d) Disfuncționalități:

- apele curgătoare ce străbat localitatea, la topirea zăpezii și în dese perioade de ploi torențiale de lungă durată produc mici inundații ale gospodăriilor populației și pe terenurilor agricole, urmate uneori și de alunecări de teren;

- râul Luncavăț, râu cu caracter semitorențial nu are nici o lucrare de amenajare pe toată zona străbătută pe teritoriul administrativ al localității, deși a produs mai multe pagube de-a lungul anilor (mai ales la FRE Horezu).

Alimentare cu apă

a) Descrierea sistemului:

Orașul Horezu dispune de un sistem centralizat de alimentare cu apă, satele aparținătoare nu beneficiază de apă curentă.

Execuția rețelei de distribuție în orașul Horezu a început din anul 1960.

Sistemul de alimentare cu apă are 2 surse:

Sursa 1

- captare de suprafață din pârâul Romani ($Q = 150 \text{ l/s}$),
- conductă de aducțiune cu diametrul de 400 mm cu curgere gravitațională,
- stație de tratare ($Q = 150 \text{ l/s}$),
- rezervor de 2.500 mc,
- conducta principală de distribuție cu diametrul de 400 mm care alimentează rețelele stradale orășenești. Aceste lucrări au fost date în exploatare în anul 1983. Nivelul de dezvoltare a orașului după 1990 a impus un debit sporit de apă și coroborat cu modernizarea satelor aparținătoare a impus o nouă gândire și astfel a apărut sursa 2,

Sursa 2

- a fost dată în funcțiune în anul 1996,
- captarea este prin prag din pârâul Rîmești ($Q = 34 \text{ l/s}$),
- aducțiune din oțel OL $d = 273 \times 10 \text{ mm}$,
- stație de tratare pentru $Q = 34 \text{ l/s}$,
- 4 decantoare orizontale cuplate ($L = 24.30 \text{ m}$, $b = 1,90 \text{ m}$, $h = 1,70 - 1.30 \text{ m}$),
- filtre lente cu $S = 768 \text{ mp}$ (4 compartimente de filtrare de $16.00 \times 12.00 \text{ m}$, $h = 4.60 \text{ m}$),
- 2 rezervoare de 500 mc,
- stație de clorinare cu clor gazos ($15 - 70 \text{ g/h}$),
- pavilion administrativ de exploatare,
- distribuție cu diametrul de 350 mm (pe strada Olari cu 3 camere de rupere a presiunii).

Din această sursă sunt alimentate cu apă toate satele aparținătoare.

b) Probleme conflictuale și disfuncționalități constatate:

- există locuințe sau grupuri de locuințe care nu sunt legate la rețeaua de alimentare cu apă potabilă și unele conducte au durată de viață expirată,
- mai există zone în care se distribuie apă netratată.

Canalizare

a) Descriere rețea de canalizare:

Orașul dispune de rețele de canalizare în sistem mixt.

Canalele pluviale sunt grupate pe zone, cu deversări în râul Luncavăț și în pâraiele Luncaveciur, Rîmești și Romani.

Rețeaua centralizată a canalizării fost dată în funcțiune în anul 1985, dar prezintă anumite disfuncționalități:

- pe strada Alexandru Ioan Cuza, canalul menajer $D_n 300 \text{ mm}$ a fost montat deasupra canalului pluvial $D_n 500 \text{ mm}$, unde canalul menajer în unele locuri a fost spart și descarcă în canalul pluvial care la rândul său deversează în râul Luncavăț și infestază apa,
- canalul colector, în zona spitalului orășenesc Horezu a fost executat cu contrapantă.
- există și canale menajere independente ale unor unități economice,
- canalul menajer al Fabricii de stofe de mobilă, ce a fost executat în anul 1983 prezintă defecțiuni (pozat pe malul drept al râului Luncavăț), prezintă defecțiuni și deversează în râu,
- primele blocuri (O1 și O6), construite înainte de rețeaua de canalizare centralizată, au sistem propriu de canalizare, cu fosă septică pe malul pârâului Luncaveciur.

b) Stația de epurare a localității:

Este amplasată pe malul stâng al râului Luncavăț, în zona de sud-est a orașului, pe strada General Magheru, la limita cu comuna Măldărești, pe un teren în litigiu.

Stația funcționează necorespunzător fiind afectată de viiturile de pe râul Luncavăț.

c) Probleme conflictuale și disfuncționalități constatate:

- sunt străzi și drumuri fără canalizare pluvială și menajeră,
- litigiul cu comuna Măldărești pentru terenul pe care este amplasată stația de epurare.

Alimentare cu energie electrică

a) Surse de alimentare, corelate cu sistemul energetic național:

Alimentarea cu energie electrică a consumatorilor casnici, a unităților economice și a celor social-culturale se face din sistemul energetic național, în principal din stația de transformare de 110 kV/20 kV de pe teritoriul localității, dar și din LEA 20 kV ce vine din comuna Tomșani (alimentate din linia de 20 kV care leagă în buclă liniile electrice dintre stația Marcea și linia Iancu Jianu), până în satele aparținătoare Romanii de Jos și Romanii de Sus.

b) Amplasamente stații de transformare, trasee linii majore electrice (pe tensiuni):

Localitatea este străbătută în partea de est de linia electrică de înaltă tensiune LEA 110 kV Căzănești-Horezu.

De asemenea tot aici este amplasată stația de transformare 110 kV/20 kV.

c) Amplasamente și capacități posturi de transformare, rețele de medie tensiune:

- posturile de transformare sunt amplasate uniform distribuite pe teritoriul localității, în centrul de greutate a grupurilor de consumatori,
- număr total de posturi pe întreaga localitate: 24,
- posturile sunt aeriene și în cabine zidite,
- posturile sunt legate în buclă și radial,
- rețelele de 20 kV sunt aeriene și subterane, fiecare linie de 20 kV se termină cu un PT,
- atât rețeaua de 20 kV cât și posturile de transformare pot să mai preia și alți consumatori de energie electrică.

d) Indicatori de consum: În localitate nu există consumatori casnici care să nu beneficieze de rețea electrică de joasă tensiune (0,4 kV).

Consumul mediu anual de energie electrică este de 375 kWh/locuitor.

e) Disfuncționalități:

- în satele Tănăsești, Ifrimești, Romanii de Sus, Romanii de Jos, Râmești și Urșani rețelele electrice de 20 kV și posturile de transformare sunt aeriene pe stâlpi de beton.

Telefonie

a) Descriere sistem:

Există în momentul de față:

- cablu interurban și cablu din fibră optică de-a lungul drumului național DN 67 (limita județului Gorj-Horezu-Râmnicu Vâlcea) ce străbate orașul de la vest la est,
- cablu interurban pe drumul DN 65 C (Bălcești-Horezu), spre comuna Măldărești,
- cablu din fibră optică pe drumul județean ce merge la Vaideeni,
- centrală telefonică digitală amplasată în palatul telefoanelor,
- cca 1500 abonați telefonici,
- zona Horezu este acoperită cu semnal de operatorii de telefonie mobilă.

b) Aspecte critice:

- în satele aparținătoare sunt zone ce nu beneficiază de telefonie,
- sunt multe linii aeriene.

Televiziune prin cablu

Localitatea dispune de televiziune prin cablu în proprietatea firmei IMSAT.

Centrul de emisie se află în blocul O2 scara D (antena este montată pe terasa blocului).

Alimentare cu căldură

a) Descriere generală

Alimentarea cu căldură a locuințelor din blocuri, a dotărilor social-culturale și a unora din locuințele individuale se face de la două centrale termice de zonă cu capacități între 5 și 6 Gcal/h fiecare. Restul locuințelor individuale, edificiilor publice și unităților productive sunt încălzite de la centrale termice proprii cu capacități mici (0,1 -1,0 Gcal/h).

Atât centralele termice de zonă cât și cele individuale folosesc pentru producerea energiei termice (apă caldă pentru încălzire și consum menajer) combustibili lichizi (de calorifer) și o parte din ele combustibili solizi.

Rețelele termice sunt din oțel izolate termic, montate în canale termice.

Cazanele din centralele termice, precum și rețelele termice sunt într-un grad avansat de uzură, ceea ce duce la micșorarea capacității calorice a instalațiilor. Pierderile de căldură duc la un consum suplimentar de combustibil.

b) Disfuncționalități constatate: uzură avansată a echipamentelor din centralele termice, uzură avansată la rețele și la izolarea termică a acestora, confort termic scăzut în spațiile încălzite, grad mare de poluare a mediului înconjurător (de la arderea combustibililor).

Alimentare cu gaze naturale

a) Descriere:

În prezent orașul Horezu nu este alimentat cu gaze naturale.

Prin HG 423/17.08.94 s-a aprobat investiția ÎNFIINȚARE DISTRIBUȚIE GAZE NATURALE ÎN LOCALITATEA HOREZU. Utilizarea va fi pentru consum destinat preparării hranei și încălzirii la blocuri de locuințe individuale și obiective social-culturale.

Debitul aprobat este $Q = 3.770 \text{ Nmc/h}$, iar lungimea rețelei de distribuție $L = 47 \text{ km}$.

În prezent este asigurat proiectul, s-a licitat lucrarea care este sistată din lipsă de fonduri financiare și pentru că analiza cost/beneficiu a demonstrat că investiția nu asigură un consum care să permită recuperarea efortului financiar într-o perioadă rezonabilă de exploatare.

b) Disfuncționalități constatate:

- inexistența rețelei de gaze naturale,
- cu toate că administrația publică locală insistă și caută resurse pentru finalizarea magistralei de transport gaze naturale, populația, în marea ei majoritate nu dorește să se racordeze la sistemul de distribuție gaze din cauza creșterii continue și constante a prețului la gaze naturale.

Gospodărie comunală

a) Sortarea, colectarea, depozitarea și valorificarea deșeurilor:

- activitatea se face în mod organizat fiind contractată cu o unitate de specialitate,
- până în anul 2007 gunoaiile menajere și stradale se depozitau într-o groapă amplasată pe un teren ce aparținea de comuna Măldărești, în prezent depozitarea gunoaielor pe vechiul amplasament este permisă numai până în anul 2017 când are termen de închidere,
- depozitare gunoaielor în gospodării individuale, locuințe colective, societăți comerciale, regii și obiective social-culturale se va face în containere individuale sau colective, dar nu în toate localitățile și trupurile izolate.

b) Unități de gospodărie comunală:

- în cadrul orașului funcționează societate de gospodărire comunală.

c) Cimitire:

- localitatea are 11 cimitire, din care 4 în orașul propriu zis,

- activitățile legate de decese și înhumări se desfășoară numai la locuința decedatului, la biserică și cimitir, după metode creștinești transmise din generație în generație.

d) Aspectelor critice:

- pentru protecția mediului înconjurător (aer, apă, sol, subsol, plante, animale, tot ce este construit de om) după 1990 s-au emis mai multe legi și normative în domeniu (privind obligativitatea protecției factorilor de mediu natural și construit), care așteaptă să fie aplicate în totalitate,

- groapa de gunoi este pe teritoriul comunei Măldărești, cu care Horezu este în litigiu. Închiderea gropii de gunoi va genera costuri mari, suportate de populație, pentru colectarea, transportul și depozitarea gunoaielor,

- nu există o depozitare controlată a deșeurilor menajere pe teritoriul localității, cunoscută și gestionată de administrația publică locală,

- deșeurile nu se valorifică.

2.10 Probleme de mediu

Vor fi prezentate concluziile studiilor de analiză referitoare la problemele mediului.

SITUAȚIA EXISTENTĂ

Cadrul natural

- relief:	- dealuri și munți
- condiții geotehnice:	- roci din șisturi cristaline din sarmațian, - soluri podzolice argiloiluvionale și brune podzolice, - soluri brune acide.
- condiții hidrologice:	- precipitații medii anuale sunt la nivelul a 900 mm.
- climă:	- temperatura medie anuală este de 6 °C
- spații verzi:	- parcul orășenesc, pădurile și plantațiile din curțile caselor
- cursuri și oglinzi de apă:	- râul Luncavăț, pâraurile Luncavecior (Urșani), Rîmești, Romani, Bistricioara și ștrandul (bazin artificial)

Resursele naturale ale solului și subsolului, mod de exploatare, valorificare rațională

- pădurile folosite ca exploatare forestiere,
- pășunile și fânețele folosite ca hrană pentru creșterea animalelor,
- argila, materia primă pentru celebra ceramică de Horezu și posibil și pentru porțelan,
- amfibolit (o rocă metamorfică ce poate înlocui marmora),
- piatră pentru construcții, folosită la realizarea construcțiilor de către localnici,
- produse de balastieră, folosite la prepararea betoanelor și mortarelor de localnici.

Riscuri naturale (alunecări, prăbușiri, căderi de roci, inundații, emisii radioactive)

- inundații pe râul Luncavăț,
- alunecări în satul Tănăsești, în zona fostei fabrici de stofe și la intrarea în oraș din est.

Monumente ale naturii și istorice

Pe teritoriul localității au fost identificate până în prezent:

MONUMENTE ALE NATURII

- nu există.

Activitatea în domeniu este guvernată de următoarele principale prevederi legislative:

1) Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 57 din 20 iunie 2007 (publicată în Monitorul Oficial nr. 442 din 29 iunie 2007) privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor natu-

răle, a florei și faunei sălbatice;

2) Hotărârea Guvernului nr. 1.284 din 24 octombrie 2007 (publicată în Monitorul Oficial al României nr. 739 din 31 octombrie 2007) privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, dată în baza Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 57 din 2007. Hotărârea cuprinde, printre altele, anexele:

- Anexa 1 Lista ariilor de protecție specială avifaunistică,
- Anexa 2 Hărțile ariilor de protecție specială avifaunistică, scara 1/100.000,
- Anexa 3 Lista ariilor de protecție specială avifaunistică declarate anterior,
- Anexa 4 Formularele standard pentru ariile de protecție specială avifaunistică;

3) Ordinul nr. 1964 din 13 decembrie 2007 al ministrului mediului și dezvoltării durabile (publicat în Monitorul Oficial al României nr. 98 din 7 februarie 2008) privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, dat în baza Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 57 din 2007. Ordinul cuprinde, printre altele, anexele:

- Anexa 1 Lista siturilor de importanță comunitară,
- Anexa 2 Delimitarea regiunilor biogeografice ale României, scara 1/100.000,
- Anexa 3 Hărțile siturilor de importanță comunitară, scara 1/100.000,
- Anexa 4 Lista speciilor și/sau tipurilor de habitate de interes comunitar pentru care au fost declarate siturile de importanță comunitară,
- Anexa 5 Lista de referință a tipurilor de habitate și a speciilor de interes comunitar pentru care au fost propuse siturile de importanță comunitară,
- Anexa 6 Formularele standard Natura 2000 completate pentru siturile de importanță comunitară.

România este una dintre cele mai importante țări în cadrul programului NATURA 2000, pentru că include cinci regiuni biogeografice diferite. Potențialele Situri de Importanță Comunitară acoperă circa 13,8 % din întreg teritoriul țării noastre.

Rețeaua ecologică NATURA 2000 reprezintă cea mai importantă rețea de situri la nivel european pentru protecția naturii, acoperind aproximativ 20 % din teritoriul Uniunii Europene. Scopul său este de a conserva pe termen lung habitatele și speciile de interes comunitar pentru care au fost desemnate siturile Natura 2000.

Rețeaua Natura 2000 există din 1992, de când Directiva Habitare și Directiva Păsări reprezintă fundamentul pentru conservarea naturii în Europa. Susține și promovează practicile tradiționale, asigurând beneficii economice și sociale.

Rețeaua NATURA 2000 include două tipuri de situri:

- Ariile Speciale de Conservare (SCAs), situri protejate pentru conservarea habitatelor naturale de interes comunitar și/sau a populațiilor speciilor de interes comunitar, altele decât păsările sălbatice, amenințate, enumerate în anexele Directivei Habitare (adoptată în anul 1992). Siturile de importanță comunitară (SCI), după acceptarea Uniunii Europene se vor transforma în Arii Speciale de Conservare (UE nu acceptă toate propunerile, așa cum se va arăta mai jos);

- Ariile de Protecție Specială Avifaunistică (SPAs), care sunt situri protejate pentru conservarea speciilor de păsări sălbatice (UE acceptă toate propunerile trimise), codificare românească SPA, clasificate în cadrul Directivei Păsări (adoptată în anul 1979) pe baza faptului că sunt populate de un mare număr de specii de păsări pe cale de dispariție.

Nu toate locurile desemnate ca situri NATURA 2000 sunt sălbatice.

Țara noastră va contribui semnificativ la dezvoltarea rețelei ecologice NATURA 2000. Este singurul stat membru al Uniunii Europene care include cinci regiuni biogeografice dintre cele 11 existente în toată Europa. Cele cinci tipuri de regiuni - alpină, continentală, panonică, pontică și de

stepă (ultimele două fiind exclusiv românești) plasează România printre țările cele mai importante din cadrul programului.

În ceea ce privește Siturile de Importanță Comunitară, suprafața propusă la nivelul țării noastre este de circa 13,8 %, ceea ce face ca România să se situeze peste nivelul suprafețelor desemnate în alte țări ale uniunii precum Finlanda (13 %), Austria (11 %), Lituania (10 %), Cehia (9 %), Olanda (8 %), Franța (8 %), Polonia (4 %).

În zonele declarate situri, activitățile pot continua dacă sunt realizate într-un mod tradițional și nu afectează speciile și habitatele de interes comunitar. Este posibil ca unor proprietari de terenuri din respectivele zone să li se impună anumite restricții de utilizare a terenurilor. În aceste situații, acești proprietari vor primi plăți compensatorii.

De asemenea, dacă un investitor va dori să desfășoare în situl NATURA 2000 o activitate economică, va putea face acest lucru numai dacă demonstrează printr-un studiu de impact că activitatea sa nu va dăuna speciilor ce sunt conservate în acel sit.

Există și unele sectoare unde activitățile economice sunt interzise cu desăvârșire.

Implementarea Rețelei Natura 2000 în România a fost o condiție a integrării țării noastre în Uniunea Europeană. Pentru aceasta a trebuit și va trebui să respecte următoarele:

- transpunerea Directivelor Păsări și Habitate în legislația națională în 2004,
- elaborarea listei potențialelor Situri de Importanță Comunitară (pSCIs - potential Sites of Community Importance, ce sunt precursori ale Ariilor Speciale de Conservare conform Directivei Habitate) și a Ariilor de Protecție Specială Avifaunistică (conform Directivei Păsări) în 2007;
- seminarii biogeografice pentru negocierea listei Siturilor de Importanță Comunitară, până la sfârșitul anului 2009;
- aprobarea listei Siturilor de Importanță Comunitară în anul 2010;
- Siturile de Importanță Comunitară devin Arii Speciale de Conservare (SCAs) și se va crea un sistem funcțional de arii protejate Natura 2000 în anul 2016.

MONUMENTE ISTORICE DE VALOARE NAȚIONALĂ ȘI UNIVERSALĂ

- Mănăstirea HUREZI (Cod VL-I-a-A-09894) din satul Romanii de Jos.

Mănăstirea Hurezi împreună cu toate schiturile sale inaugurează, în istoria artei românești, o gândire de tip nou, fiind concepută unitar, pe baza principiilor de simetrie ale Renașterii și organizată volumetric în funcție de axa principală est-vest. Este unul dintre cele mai valoroase monumente de artă feudală din Țara Românească, o expresie desăvârșită a stilului brâncovenesc.

Ansamblul cuprinde:

- Biserica "Sfinții Împărați Constantin și Elena" (Cod VL-II-m-A-09894.01),
- Paraclisul "Nașterea Maicii Domnului" (1696 – 1697) (Cod VL-II-m-A-09894.02),
- Palatul Domnesc (1692 – 1697) (Cod VL-II-m-A-09894.03),
- Trapeza (1705 – 1706) (Cod VL-II-m-A-09894.04),
- Turn poartă-clopotniță (Cod VL-II-m-A-09894.05),
- Corpuri de chilii, incinta istorică (1692–1697) (Cod VL-II-m-A-09894.06),
- Zid de incintă, latura de est (Cod VL-II-m-A-09894.07),
- Fântână (Cod VL-II-m-A-09894.08) (sec. XVII),
- Clădiri anexe (incinta a II-a) (sec. XIX, XX) (Cod VL-II-m-A-09894.09).

Aici se află și un depozit de cărți și manuscrise valoroase. După ce a devenit Domn al țării, în anul 1688, Constantin Brâncoveanu a început construirea complexului, lucrările fiind terminate în anul 1697. Biserica mare, cu hramul SFINȚII ÎMPĂRAȚI CONSTANTIN ȘI ELENA, este amplasată în mijlocul incintei (Pictura este de mare valoare, în afara scenelor religioase pictorii au realizat și o galerie de portrete ale Brâncovenilor, Basarabilor și Cantacuzinilor. Biserica a fost reparată în anii

1827, 1872, 1907-1912 și 1957-1964. În interiorul bisericii se găsesc mormintele ctitorului (gol și nefolosit), al lui Ioan Arhimandritul, primul stareț al mănăstirii, al Mariei Bengescu și al lui Ioan Măldărescu).

Palatul are încăperi mari și frumoase, iar la extremitatea estică se află apartamentul domnesc. Clopotnița are baza pătrată, sub ea se află intrarea cu boltă amplă și ușă masivă.

Biserica Sfinții Împărați Constantin și Elena

Trapeza și Paraclisul

Vedere de ansamblu

Ansamblu de arhitectură. Categoria valorică A. Este și pe Lista Patrimoniului Mondial UNESCO cu numele „Mănăstirea Hurezi”;

- Ansamblul BOLNITEI MĂNĂSTIRII HUREZI (Cod VL-II-a-A-09895) din satul Romanii de Jos. Este amplasat în imediata apropiere a mănăstirii, ctitorit de Doamna Maria Brâncoveanu, soția voievodului Constantin Brâncoveanu.

Ansamblul se compune din:

- Biserica-bolniță ADORMIREA MAICII DOMNULUI (cod VL-II-m-A-09895.01),
- Ruinele bolniței (infirmieriei) (Cod VL-II-m-A-09895.02),
- Foișor (Cod VL-II-m-A-09895.03).

Incinta bolniței este situată la est de incinta principală a Mănăstirii Hurezi. Are în centru Biserica, pe latura de nord ruinele fostei infirmerii, de jur împrejurul bisericii cimitirul, iar în colțul de sud-vest este amenajat un foișor.

Ansamblu de arhitectură. Categoria valorică A;

- Ansamblul Schitului SFINȚII APOSTOLI (Cod VL-II-a-A-09899) din satul Romanii de Jos, la cca 500 m nord de incinta Mănăstirii Hurezi, ctitor fiind arhimandritul Ioan, egumenul Mănăstirii Hurezi, cu ajutorul financiar al domnitorului Constantin Brâncoveanu.

Ansamblu se compune din:

- Biserica SFINȚII APOSTOLI PETRU ȘI PAVEL (Cod VL-II-m-A-09899.01),
- Chilii (Cod VL-II-m-A-09899.02),
- Zid de incintă (Cod VL-II-m-A-09899.03).

Biserica, bine proporționată și sobră, are un mic pridvor sprijinit pe doi stâlpi de piatră, pro-naosul dreptunghiular, despărțit de naos prin 3 arce trilobate sprijinite pe stâlpi. Pictura a fost realizată în anul 1700 de ierodiaconii Iosif și Ioan.

Biserica Sfinții Apostoli (în stânga se văd chiliile)

Ansamblu de arhitectură. Categoria valorică A;

- Ansamblul Schitului SFÂNTUL ȘTEFAN (Cod VL-II-a-A-09896) din satul Romanii de Jos, ctitor Ștefan, al doilea fiu al domnitorului Constantin Brâncoveanu.

Ansamblul se compune din:

- Biserica SFÂNTUL ȘTEFAN (Cod VL-II-m-A-09896.01),
- Chilii (Cod VL-II-m-A-09896.02).

Este amplasat la cca un kilometru spre vest de mănăstire. Biserica are planul trilobat cu turla poligonală deasupra naosului. La începutul secolului a XX-lea schitul era în ruină. A fost restaurat și reintrodus în cult în anul 1945.

Biserica Sfântul Ștefan

Ansamblu de arhitectură. Categoria valorică A;

- Biserica INTRAREA ÎN BISERICĂ A MAICII DOMNULUI și SFÂNTUL IOAN BOTEZĂTORUL (Cod VL-II-m-A-09953) din satul Urșani. Este biserica parohială a Parohiei Horezu II, ctitor Ion Popescu Urșanu ajutat de rudele sale și sprijinit de întreaga comunitate.

Biserica, armonioasă ca proporții, are planul treflat și două turle poligonale. Renumele de care se bucură se datorează amplei dezvoltări a tabloului votiv pe trei pereți ai pronaosului (sud, vest, nord) în care, practic, este înfățișată întreaga comunitate ce și-a adus aportul, după posibilități, la ridicarea și înfrumusețarea bisericii.

Din inscripțiile păstrate în biserică se cunosc mai multe nume de zugravi: Milcu zugrav, Gheorghe ucenicul și Preda zugravul din județul Gorj. Fresca împodobește și registrul superior al fațadelor, unde sunt pictați prooroci, sibile și filosofi, după tradiția statuată deja la începutul secolului al XIX-lea, în pictarea bisericilor vâlcene, zugrav, Dinu din Craiova.

Biserica Intrarea în Biserică și Sfântul Ioan din Urșani

Monument de arhitectură. Categorie valorică A.

MONUMENTE ISTORICE REPREZENTATIVE PENTRU PATRIMONIUL CULTURAL LOCAL

- Biserica SFINTII ÎNGERI (Cod VL-II-m-B-09897) din satul Romanii de Jos. Biserică filială a Parohiei Rîmești, datată secolul al XVIII-lea, ctitor arhimandritul Ioan, egumenul Mănăstirii Hurezi. Biserica a fost pictată în 1757 de Dimitrie zugrav, în timpul egumenului Dionisie Bălăcescu.

Biserica Sfinții Îngeri.

Monument de arhitectură. Categorie valorică B;

- Ruinele Schitului SFÂNTUL IOAN BOTEZĂTORUL (Cod VL-II-m-B-09893) din satul Romanii de Sus. Schitul este ctitorit Eremia monahul și refăcut de arhimandritul Ioan, egumenul Mănăstirii Hurezi. Date: anterior anului 1682, refăcut în anii 1708 -1709.

Monument de arhitectură. Categorie valorică B;

- Biserica DUMINICA TUTUROR SFINȚILOR (Cod VL-II-m-B-09785) din cartierul Bălănești, în partea de nord-est a orașului Horezu. Biserică filială a Parohiei Horezu II, zidită între anii 1650 și 1652, pe vremea lui Matei Basarab, de către Ștefan mitropolitul Ungro -Vlahiei și pictată în anul 1658, când este sfințită de ctitor, în vremea voievodului Mihnea al III-lea sau Mihnea Radu (1658-1659). Repictată în 1854, când i s-a înlocuit tâmpla cu cea actuală, din zid, zugrăvită, cum stă scris în altar, deasupra ușilor împărătești, în anul 1859. Biserica a fost refăcută de boierii Stănică Bălănescu și Nită Prodescu în 1859. Reparată în 1931.

Biserica Duminica Tuturor Sfinților

Monument de arhitectură. Categorie valorică B;

- Biserica SFINTII VOIEVOZI și SFÂNTUL VASILE (COVREȘTI) (Cod VL-II-m-B-09788) din orașul Horezu, str. Olari nr. 29. Biserică parohială a Parohiei Covrești, datată 1826, ctitorită de Stanciu Covrea, Maria, Dincu Bălănescu și Păuna pe locul unei biserici vechi de lemn.

Biserica Sfinții Voievozi și Sfântul Vasile.

Monument de arhitectură. Categorie valorică B;

- Biserica INTRAREA ÎN BISERICĂ A MAICII DOMNULUI și SFÂNTUL IOAN BOTEZĂTORUL (Cod VL-II-m-B-09786) din orașul Horezu, strada Constantin Brîncoveanu nr. 2 (Biserica din târg). Bi-

serică filială a Parohiei Târgu Horezu, zidită între anii 1800 și 1804 de Ion Urșanu, vătaf de plai, Constantin Covrea, jupâneasa Stanca și alții, păstrează pictura interioară și exterioară din anul 1807 realizată de zugravii Dinu și Manole din Craiova, calfe fiind Stanciu din Craiova, Dumitrașco și Dumitru, iar ucenici Ion, Preda din Cioroi și Ionică din Craiova.

Biserica din târg

Monument de arhitectură. Categorie valorică B;

- Biserica SFINTII ÎNGERI (Cod VL-II-m-B-09) din orașul Horezu, cartierul Bîrzoteni. Biserică filială a parohiei Horezu II, începută în anul 1821 de boierul Simion și Radu Grecu-Oteșanu și terminată în 1861, când a sfințit-o Sfântul Calinic, episcopul Râmnicului și Noului Severin.

Biserica Sfinții Îngeri

Monument de arhitectură. Categorie valorică B;

- Crucea de piatră (Cod VL-IV-m-B-10032) din orașul Horezu, strada Constantin Brâncoveanu nr. 2, datată 1807, amplasată în curtea Bisericii din târg (orașul Horezu).

Monument comemorativ. Categorie valorică B;

- Crucea de piatră (Cod VL-IV-m-B-10041) din satul Urșani, în curtea bisericii, datat 1817.

Monument comemorativ. Categorie valorică B;

- Ansamblu Urban (Cod VL-II-s-B-09787) din orașul Horezu, cuprins între Casa Ceramiștilor, strada Constantin Brâncoveanu, Primărie și Complexul Vechi (sfârșitul secolului al XIX-lea, începutul secolului al XX-lea).

Sit urban. Categorie valorică B;

- Situl arheologic HOREZU punctul Olari (Cod VL-I-s-B-09544), la cca 1,00 km N de DN 67, între satele Olari și Urșani.

Se compune din:

- Așezare Epoca romană (Cod VL-I-m-B-09544.01), secolele II-III,

- Așezare Epoca Latene, Cultura geto - dacică (Cod VL-I-m-B-09544.02), secolele II-I înainte de Hristos,

- Așezare Epoca bronzului (Cod VL-I-m-B-09544.03), 3500-1200 înainte de Hristos.

Sit arheologic. Categorie valorică B.

Activitatea în domeniu este guvernată de următoarele principale prevederi legislative:

1) Legea nr. 462/2001 pentru aprobarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 236/2000 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 02.08.2001. Scopul ordonanței de urgență îl constituie garantarea conservării și utilizării durabile a patrimoniului natural, obiectiv de interes public major și componentă fundamentală a strategiei naționale pentru dezvoltare durabilă. Regimul de protecție se stabilește indiferent de destinația terenului și de deținător, iar respectarea acestuia este obligatorie în conformitate cu prevederile ordonanței de urgență, precum și cu alte dispoziții legale în materie. Instituirea regimului de arie naturală protejată se face: prin lege (pentru siturile naturale ale patrimoniului natural universal și pentru rezervațiile biosferei), prin hotărâre a Guvernului, pentru parcuri naționale, parcuri naturale, zone umede de importanță internațională, arii speciale de conservare, arii de protecție specială avifaunistică, rezervații științifice, monumente ale naturii, rezervații naturale), prin hotărâri ale consiliilor județene sau locale, pentru arii naturale situate pe suprafețe terestre sau acvatice care aparțin domeniului public de interes județean sau local, precum și pentru cele situate pe suprafețe aflate în proprietate privată;

2) Legea nr. 422/2001 privind protejarea monumentelor istorice, cu modificările și comple-

tările ulterioare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 938 din 20.11.2006. Potrivit acestei legi, Monumentele istorice se clasează astfel:

- grupa A - monumentele istorice de valoare națională și universală,
- grupa B - monumentele istorice reprezentative pentru patrimoniul cultural local.

Se stabilesc următoarele categorii de monumente istorice, bunuri imobile situate suprateran, subteran sau subacvatic:

a) monument - construcție sau parte de construcție, împreună cu instalațiile, componentele artistice, elementele de mobilare interioară sau exterioară care fac parte integrantă din acestea, precum și lucrări artistice comemorative, funerare, de for public, împreună cu terenul aferent delimitat topografic, care constituie mărturii cultural-istorice semnificative din punct de vedere arhitectural, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific sau tehnic (în codul din listă se notează -m-)

b) ansamblu - grup coerent din punct de vedere cultural, istoric, arhitectural, urbanistic ori muzeistic de construcții urbane sau rurale care împreună cu terenul aferent formează o unitate delimitată topografic ce constituie o mărturie cultural-istorică semnificativă din punct de vedere arhitectural, urbanistic, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific sau tehnic (în codul din listă se notează -a-)

c) sit - teren delimitat topografic cuprinzând acele creații umane în cadru natural care sunt mărturii cultural-istorice semnificative din punct de vedere arhitectural, urbanistic, arheologic, istoric, artistic, etnografic, religios, social, științific, tehnic sau al peisajului cultural (în codul din listă se notează -s-).

Clasarea monumentelor istorice în grupe se face prin ordin al ministrului culturii și cultelor, la propunerea Comisiei Naționale a Monumentelor Istorice. În acest moment Lista monumentelor istorice a fost elaborată, aprobată și publicată prin OMCC nr. 2314/2004 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 16.07.2004.

Monumentele istorice clasate în cele două grupe și zonele de protecție a acestora, aflate în proprietate publică, pot fi declarate, potrivit legii, de interes public național sau local, după caz, prin hotărâre de guvern inițiată de Ministerul Culturii și Cultelor, respectiv prin hotărâre a consiliilor locale, județene sau al municipiului București, cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor.

Pentru fiecare monument istoric se instituie zona sa de protecție, prin care se asigură conservarea integrală a monumentului istoric și a cadrului său construit sau natural.

Delimitarea și instituirea zonei de protecție se realizează simultan cu clasarea bunului imobil ca monument istoric, în condițiile legii.

În zona de protecție pot fi instituite servituți de utilitate publică și reglementări speciale de construire prin planurile și regulamentele de urbanism aprobate și avizate conform legii.

Procedura de delimitare și instituire a zonelor de protecție se stabilește prin ordin al ministrului culturii și cultelor.

Autoritățile administrației publice locale au obligația să realizeze studiile de fundamentare, delimitare și instituire a zonelor de protecție a monumentelor istorice, folosind numai personal de specialitate atestat.

Până la instituirea zonei de protecție a fiecărui monument istoric potrivit art. 8 din legea 422/2001 se consideră zonă de protecție suprafața delimitată cu o rază de 100 m în localități urbane, 200 m în localități rurale și 500 m în afara localităților, măsurată de la limita exterioară, de jur-împrejurul monumentului istoric.

Zona protejată reprezintă suprafețele de teren cu imobilele aferente, după caz, situate în intravilanul sau extravilanul localităților, delimitate prin planurile de amenajare a teritoriului sau prin planurile urbanistice avizate și aprobate conform legii, prin care se stabilesc reglementări pentru

intervențiile în zonele construite sau naturale protejate.

Monumentele istorice sunt protejate indiferent de regimul lor de proprietate sau de starea lor de conservare.

Protejarea monumentelor istorice este parte componentă a strategiilor de dezvoltare durabilă economico-socială, turistică, urbanistică și de amenajare a teritoriului.

Orice intervenție asupra monumentelor istorice și asupra imobilelor din zona lor de protecție, precum și orice modificare a situației juridice a monumentelor istorice se fac numai în condițiile stabilite prin legea de protejare a monumentelor istorice.

Desființarea, distrugerea parțială sau totală, profanarea, precum și degradarea monumentelor istorice sunt interzise și se sancționează conform legii;

3) Ordonanța Guvernului nr. 43/2000 privind protecția patrimoniului arheologic și declararea unor situri arheologice ca zone de interes național, cu modificările și completările ulterioare, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 951 din 24.11.2006.

Prezenta lege reglementează protejarea patrimoniului arheologic prin definirea regimului juridic general al descoperirilor și al cercetării arheologice.

În înțelesul legii:

a) *regimul juridic general al descoperirilor și al cercetării arheologice* cuprinde ansamblul de măsuri științifice, juridice, administrative, financiar-fiscale și tehnice menite să asigure prospectarea, identificarea, decopertarea, inventarierea, conservarea și restaurarea, asigurarea pazei, întreținerea și punerea în valoare a bunurilor arheologice, precum și a terenurilor în care se găsesc acestea, în vederea cercetării sau, după caz, clasării acestora ca bunuri culturale mobile sau ca monumente istorice;

b) *patrimoniul arheologic* reprezintă ansamblul bunurilor arheologice care este format din:

- siturile arheologice clasate în Lista cuprinzând monumentele istorice situate suprateran, subteran sau subacvatic, ce cuprind vestigii arheologice: structuri, construcții, grupuri de clădiri, precum și terenurile cu potențial arheologic reperat,
- bunurile mobile, obiectele sau urmele manifestărilor umane, împreună cu terenul în care acestea au fost descoperite;

c) prin *cercetare arheologică* se înțelege ansamblul de măsuri cu caracter științific și tehnic menite să asigure prospectarea, identificarea, decopertarea prin săpături arheologice, investigarea, recoltarea, înregistrarea și valorificarea științifică, a patrimoniului arheologic.

Bunurile de patrimoniu arheologic sunt parte integrantă a patrimoniului cultural național și pot fi clasate și protejate ca bunuri de patrimoniu cultural național mobil sau ca monumente istorice, conform legii.

Numai capitolul privind siturile arheologice clasate în lista monumentelor istorice prezintă aplicare la întocmirea planurilor urbanistice.

ALTE CLĂDIRI PENTRU CULT ȘI CONSTRUCȚII VALOROASE (care nu sunt monumente):

- Biserica parohială, Parohia Târgu Horezu, cu hramul NAȘTEREA MAICII DOMNULUI, construită în anul 1946 de credincioși, prin stăruința preotului Brutus Mateescu;
- Biserica, filiala Parohiei Rîmești, cu hramul SFINȚII ÎMPĂRAȚI CONSTANTIN ȘI ELENA din satul Tănăsești, construită în anii 1998-2001, prin stăruința inginerului Constantin Duțulescu;
- Biserica, filiala Parohiei Rîmești, cu hramul BUNA VESTIRE din satul Ifrimești;
- Biserica, filiala Parohiei Rîmești, cu hramurile SFÂNTUL DUMITRU ȘI SFINȚII VOIEVOZI din satul Romanii de Sus;
- Biserica parohială, Parohia Rîmești, cu hramul INTRAREA ÎN BISERICĂ ȘI CUVIOASA PARASCHIVA din satul Rîmești, zidită în anul 1943 de către credincioși prin stăruința preotului Gheor-

ghe Angelescu, reparată în anul 1954;

În Planul de amenajare a teritoriului național - Zone protejate, localitatea Horezu figurează la capitolul „unități administrativ-teritoriale cu concentrare foarte mare a patrimoniului construit de interes național”.

Indicarea zonelor de recreere, odihnă, agrement, tratament

- parcul orășenesc,
- zona popasului turistic și târgului săptămânal,
- zona stadionului orășenesc,
- cantoanele silvice din partea de nord a localității,
- stânele din pădurile din nordul localității,
- pădurile din nordul localității,
- Ansamblul Mănăstirea Horezu,
- proiect în zona montană pentru realizarea unui „sat de vacanță” și modernizarea drumului forestier Lunga.

Obiective industriale și zone periculoase

Nu s-au identificat în localitate.

Reteaua principală de căi de comunicație

Principalele căi de comunicație sunt:

- Drumul național DN 67, ce străbate localitatea de la est la vest și face legătura cu toate zonele țării și în primul rând cu municipiul Râmnicu Vâlcea (reședința județului Vâlcea), pe de parte și cu municipiul Tîrgu Jiu (reședința județului Gorj), pe de altă parte,
- Drumul național DN 65 C, ce face legătura cu localitățile din sudul țării și în primul rând cu municipiul Craiova (reședința județului Dolj),
- Drumul județean DJ 665, ce face legătura cu comuna Vaideeni și județul Gorj.

Depozite de deseuri menajere și industriale

- în toate subunitățile administrative există zone în care se depozitează deseuri menajere în mod neorganizat și neprotejat din punct de vedere sanitar,
- depozite de deseuri industriale nu există.

DISFUNCȚIONALITĂȚI - PRIORITĂȚI (PE PROBLEME DE MEDIU)

Disfuncționalități privind zonarea teritoriului

- cimitirele nu au zone de protecție față de zonele locuite,
- nu sunt stabilite măsuri concrete de protejare a monumentelor naturii și istorice,
- în apele curgătoare se mai fac deversări neautorizate și necontrolate

Surse poluante, din care cu pericol major pentru populație, vegetație și animale

Nu s-au identificat.

Calitatea factorilor de mediu

- sol:	- în general este nepoluat, poluare mică datorată: - lipsei canalizării menajere - depozitării necontrolate a gunoaielor
- aer:	- aerul nu conține substanțe nocive peste norme

- apă:	apa din râuri, pâraie și subterană este de bună calitate
- vegetație:	pădurile și culturile nu sunt afectate

Observație generală: nu există un sistem de urmărire și înregistrare permanentă a caracteristicilor factorilor de mediu.

Priorități în intervenție

- instituirea unui sistem de supraveghere a factorilor de mediu,
- realizarea unor platforme ecologice pentru depozitarea gunoaielor,
- întocmirea documentațiilor de protecție și pentru celelalte monumente de pe teritoriul localității (sunt întocmite numai pentru cele de categorie valorică A).

2.1 1 Disfuncționalități (la nivelul teritoriului și localității)

Se prezintă principalele disfuncționalități, adunate din sursele de documentare arătate la capitolele anterioare, care apar în desfășurarea activităților în localitate și în teritoriul acesteia. Unele se cunosc sau numai se intuiesc.

Cele mai întâlnite disfuncționalități:

- dezechilibre în dezvoltarea economică:
 - a fost închisă Fabrica de stofe de mobilă, cea mai mare investiție productivă cu o suprafață construită de cca. 7000 mp (hale) iar, personalul a fost disponibilizat,
 - după 1990 nu s-a mai urmărit o dezvoltare echilibrată, care să țină cont de specificul și necesitățile zonei, de calificarea personalului,
 - dezvoltarea sectorului privat s-a făcut haotic și mai ales a atins zone „ușoare” ale economiei; de exemplu, au apărut multe ateliere de ceramică care nu mai păstrează caracteristicile artistice tradiționale și se orientează spre o ceramică comercială,
 - lipsesc investițiile sănătoase și rentabile.
- problemele sociale rezultate din perturbările în ocuparea forței de muncă existente, structura necorespunzătoare a locurilor de muncă față de resursele și nevoile localității:
 - a crescut numărul de șomeri, iar din numărul de persoane apte de muncă cca. 7% a plecat la muncă în străinătate,
 - a crescut numărul de familii sărace,
 - disfuncționalități în cadrul activităților economice:
 - industria a cunoscut un declin permanent,
 - deși a crescut numărul de persoane ocupate în agricultură, se constată o scădere a producției agricole iar, odată cu reconsiderarea proprietății asupra pământului au fost defrișate mari suprafețe de plantații pomicole fiind cultivate cu cereale - porumb,
 - prestările de servicii sunt de proastă calitate, iar serviciile pentru agricultură aproape inexistente,
 - condiții nefavorabile ale cadrului natural necesar a fi remediate cu lucrări hidrotehnice, hidroameliorative și antierozionale:
 - regularizare curs de apă pe râul Luncavăț.
 - neprotejarea unor zone cu potențial natural, situri, rezervații de arhitectură, arheologie:
 - siturile arheologice (Așezare din epoca bronzului, Așezare din epoca Latène, Așezare din epoca bronzului) și din jurul acestora, terenurile din jurul ruinelor Schitului „Sfântul Ioan”.
 - nivelul de poluare sau de degradare constatat în unele zone:
 - nu s-a constatat.
 - disfuncționalități generate de insuficiența sau absența unor instituții publice:

- ca suprafață de teren ocupat, situația este corespunzătoare,
- ca repartitie în teritoriu starea este necorespunzătoare.
- organizarea circulației și a transportului în comun:
 - circulația este bună,
 - transportul în comun foarte bun (mai ales datorită firmelor particulare).
- gradul de echipare edilitară a localității în raport cu necesitățile populației:
 - pentru orașul Horezu, reședința localității, echiparea este insuficientă,
 - pentru restul localității (cele șase sate aparținătoare) echiparea este total necorespunzătoare.

2.12 Necesități și opțiuni ale populației

Cerințele și opțiunile populației s-au referit, în majoritatea cazurilor, la introducerea sau scoaterea din intravilan a unor suprafețe de teren, în funcție de unele necesități personale. În toate cazurile s-au făcut analize, împreună cu conducerea localității, ținând cont și de politica proprie de dezvoltare a localității. Populația a reclamat și lipsa de locuri de muncă și nivelul scăzut al salarizării personalului angajat.

Au fost analizate și propunerile administrației publice locale, care în general au fost făcute în spiritul prezentei documentații, referindu-se la dezvoltarea tehnico-edilitară, constituirea unei zone ce se va pune la dispoziția investitorilor pentru activități de producție, la protecția mediului, la obiective punctuale de utilitate publică.

Proiectantul consideră că în aproape toate cazurile solicitările beneficiarului au fost mai mari decât poate duce și soluționa comunitatea, dar consideră acest lucru un fapt pozitiv, e bine că se cunosc necesitățile și există o dorință de a le satisface, indiferent de termenul necesar.

Opțiunile populației, sugestiile și propunerile conducerii administrative s-au adunat și au fost considerate de către proiectant elemente de temă de proiectare pentru PUG, evident după ce ele au fost filtrate atent din punct de vedere al legalității și al respectării normelor de urbanism aferente acestui tip de documentații.

3 PROPUNERI DE ORGANIZARE URBANISTICĂ

3.01 Studii de fundamentare

Nu au fost întocmite studii de fundamentare specifice care să aibă în vedere teritoriul administrativ al localității.

Singurele baze de fundamentare pot fi considerate planurile de dezvoltare economico-socială a județului Vâlcea și a localității pe perioada 2000-2004. Elemente din aceste planuri au fost și vor mai fi prezentate în continuare în această documentație. Ele se referă, în principal, la obiective de utilitate publică.

3.02 Evoluție posibilă, priorități

Direcțiile posibile de evoluție a localității, prin valorificarea potențialului său natural, economic și uman existent:

Primăria Horezu cu sprijinul societății civile a organizat seminarii pentru a stabili direcțiile strategice și modalitățile de acțiune pentru dezvoltarea orașului. S-a procedat la o amplă consultare a populației cu sprijinul studenților de la Institutul de arhitectură Ion Mincu București. Au fost evi-

dențiate următoarele direcții strategice principale:

- modernizarea și profesionalizarea administrației publice locale,
- reconsiderarea, sub aspect arhitectural, a centrului istoric al orașului,
- exploatarea și valorificarea superioară a bogățiilor solului și subsolului,
- restructurarea și eficientizarea activităților economice,
- crearea de noi locuri de muncă, cu precădere în activitatea de turism rural și cultural,
- pregătirea și reconversia profesională a personalului disponibilizat,
- valorificarea producției zootehnice din gospodăriile populației în unități din sectorul indus-

triei alimentare,

- stimularea activităților și cheltuielilor pentru ridicarea standardului de viață.

Prevederi ale Planului de Amenajare a Teritoriului Național:

- Nu se dezvoltă acest capitol.

Prevederi ale Planului de Amenajare a Teritoriului Județean:

- modernizare și/sau retehnologizare parțială sau integrală a producției industriale din lemn și produse agricole,

- măsuri de ocrotire a pădurilor și apelor,
- colectarea, semiprepararea și prelucrarea produselor pădurii,
- amplificarea și modernizarea infrastructurii turistice,
- amplificarea și diversificarea dotărilor pentru sport și agrement,
- dezvoltarea turismului rural.

Prioritățile de intervenție:

- obiectivele de utilitate publică arătate în prezenta documentație.

Obiectivele de utilitate publică necesare prioritar (alimentare cu apă, canalizare, alimentare cu gaze, telefonie, modernizări de drumuri, instituții publice etc) se pot fundamenta pe baza PUG aprobat; finanțarea lucrărilor se va face din fonduri proprii sau prin elaborarea documentațiilor privind solicitarea de fonduri de la bugetul statului, în cadrul programelor de dezvoltare regională și de la Uniunea Europeană .

3.03 Optimizarea relațiilor în teritoriu

Pe baza prevederilor, propunerilor și informațiilor din planurile de amenajare a teritoriului (județean și național) și din alte studii se prezintă propuneri pentru optimizarea relațiilor în teritoriu (sau nu se fac propuneri, considerând că nu este necesar) privind:

- poziția localităților în rețeaua județului:

Localitatea face parte din zona complexă, de importanță primară, din care fac parte toate municipiile și orașele județului Vâlcea, ce are 2 axe majore, una formată din Drumurile naționale DN 64 și DN 7 (pe valea Oltului, de la nord la sud), cealaltă formată din Drumurile naționale DN 7 și DN 67 (perpendiculară pe prima, de la est la vest).

- căile de comunicație și transport:

Planul de amenajare a teritoriului național (secțiunea CĂI DE CIRCULAȚIE - Căi rutiere) propune realizarea drumului expres Drobeta Turnu Severin - Tîrgu Jiu - Rîmnicu Vâlcea - Curtea de Argeș, trecând și prin Horezu.

Planul de amenajare a teritoriului județean prevede pietruirea drumurilor:

- Horezu - Olari - Tănăsești,
- Romani - Neagota.
- mutații intervenite în folosința terenurilor:
 - la înălțimi mari sunt necesare lucrări pentru combaterea dezagregărilor mecanice și eroziunii torențiale (care produc importante pagube materiale),

- în zonele subcarpatice și depresionale sunt necesare lucrări de combatere și prevenire a alunecărilor de teren,
- combaterea eroziunii de suprafață pe versanți.
- lucrări majore prevăzute/propuse în teritoriu:
Se prezintă detaliat la capitolele 3.06, 3.09, 3.10 și 3.12
- deplasări pentru muncă:
Se fac predominant local în Horezu, apoi spre Râmnicu Vâlcea și Berbești.
- dezvoltarea în teritoriu a echipării edilitare:
Se prezintă în detaliu la capitolul 3.09.
- În Planul de amenajare a teritoriului național - Apa este prevăzută în capitolul „Lucrări hidroedilitare de reabilitare și dezvoltare în municipii și orașe) cu pozițiile:
- apă (majorare capacitate și extindere rețea),
- canalizare (extindere rețea, extindere stație de epurare, completare stație de epurare cu treaptă avansată).

3.04 Dezvoltarea activităților

Se propun, pentru relansarea economică a localității (axat pe valorificarea resurselor solului și subsolului, a capacităților existente și forței de muncă din teritoriu), precizându-se pe sectoare de activitate (industrie, depozitare, transporturi, agricultură, turism și agrement, mica industrie, meșteșuguri, artizanat etc):

- dezvoltare prin reorganizare, re tehnologizare și rentabilizare a unităților existente:
- reorganizarea zonei din jurul fostei fabrici de stofe de mobilă, analizat în corelare cu executarea drumului de ocolire a orașului și crearea unui spațiu pe care să se dezvolte un important parc industrial,
- modernizarea fabricilor de mobilă,
- modernizarea unităților pentru transport interurban și internațional,
- dezvoltarea de capacități de producție pentru valorificarea superioară a produselor agricole (lapte, carne, fructe etc),
- încurajarea proprietarilor de pământ pentru a se asocia prin înființarea de exploatații agricole care să valorifice potențialul existent și care să poată face față concurenței europene,
- dezvoltarea infrastructurii pentru turism cultural (cazare și comerț în zona centrală și perimetrul monumentelor istorice) și turism de agrement în zona montană (dotări pentru practicarea sporturilor de iarnă, cazare, comerț, servicii turistice etc)
- înființarea exploatari de extragere și prelucrarea amfibolitului și a pietrei de construcții.
- specificul unităților necesar a se realiza:
 - industrie tradițională,
 - materiale de construcții,
 - prelucrare a produselor agricole.
- modul de folosire a rezervelor existente de teren:
 - inventarierea tuturor rezervelor existente:
 - materii prime,
 - mijloace de producție,
 - forța de muncă;
 - studiul pieței pe o suprafață adiacentă cât mai mare,
 - stabilirea posibilelor conlucrări și colaborării;
 - punerea în practică a rezultatelor găsite, începând cu prioritățile;
- asigurarea cu utilități:
 - utilitatea de bază, energia electrică, este asigurată,
 - celelalte utilități se vor asigura, în funcție de amplasament, din;
- locuri de muncă necesar de creat: - minimum 95 % din șomerii localității.

3.05 Evoluția populației

În corelare cu prevederile /propunerile din documentațiile de amenajarea teritoriului, evoluția populației se poate determina după următoarele modele:

- modelul de *creștere biologică*, în care calculul se face pe baza posibilităților de creștere naturală (spor natural);
- modelul de *creștere tendențială*, prin luarea în considerare a sporului mediu anual (spor natural și migrator), înregistrat în ultimii 15-20 ani.

În aceste condiții se estimează pentru anul 2020 o populație de 8.800 locuitori.

Pentru estimarea locurilor de muncă se va avea în vedere:

- corelarea locurilor de muncă cu variantele de evoluție a populației.
 - posibilitățile de control asupra relației populație/locuri de muncă, prin redistribuirea populației ocupate în sectoarele de activitate.
 - evidențierea aspectelor sociale rezultate ca urmare a mutațiilor previzibile în structura populației ocupate, precum și cele rezultate din mobilitatea populației și a forței de muncă.
- Se estimează a fi necesare un număr de 3.900 locuri de muncă.

3.06 Organizarea circulației

Pe baza analizei situației existente și a nevoilor fundamentate în studiile de circulație și în alte documentații se consideră necesare următoarele:

Organizarea circulației rutiere și a transportului în comun

- modernizarea sau completarea arterelor de circulație, în raport cu necesitățile funcționale ale localităților;
- îmbunătățirea penetrațiilor în localități și a relațiilor de circulație cu localitățile din teritoriul înconjurător;
- asigurarea spațiilor pentru parcaje;
- rezolvarea aspectelor conflictuale apărute din analiza situației existente (amenajarea unor intersecții, dimensionarea tramei stradale corespunzător valorii traficului, pasaje denivelate).

Organizarea circulației feroviare

- prevederi de construcții și instalații necesare îmbunătățirii și modernizării circulației feroviare (devieri de linii, gări, stații tehnice, realizarea de noi racorduri etc) - nu este cazul;

3.07 Intravilan propus. Zonificare. Bilanț teritorial

Ca urmare a necesităților de dezvoltare, precum și pe baza analizei situației existente, zonele funcționale au suferit modificări, atât în structura cât și în mărimea lor (amplasări de noi obiective, amenajări sau reamenajări).

Noua limită a intravilanului include toate suprafețele de teren ocupate de construcții și amenajări, precum și suprafețele necesare dezvoltării pe perioadă determinată (între 5 și 10 ani).

Suprafața totală solicitată pentru introducerea în intravilan se determină pe întreaga unitate administrativ-teritorială de bază.

Această suprafață se scoate etapizat din circuitul agricol, automat prin efectul autorizației de construire.

Conform legislației în vigoare la această dată, consiliile locale sunt obligate să transmită periodic la oficiile județene de cadastru situația cu suprafețele scoase din circuitul agricol.

Zonele funcționale au fost determinate în funcție de activitățile dominante.

Modificarea limitei zonei s-a făcut în spiritul valorificării potențialului existent și pentru în-lăturarea disfuncționalităților.

În determinarea zonificării funcționale s-a menținut, în general, configurația existentă și au fost făcute mai multe extinderi pentru:

- o puternică bază turistică și de locuințe de vacanță în nordul localității, care cu-prind și mai multe stâne ce se vor introduce în circuitul turistic,
- mai multe zone turistice izolate între nordul localității și centrul ei,
- mai multe zone pentru turism în localitate de reședință,
- parc industrial în sudul localității, la granița cu comuna Măldărești,
- zone ce vor fi ocupate de construcții pentru echiparea edilitară completă,
- extinderea spațiilor comerciale, de prestări de servicii și locuințe în partea de sud-vest, în zona târgului (unde se desfășoară anual festivalul tradițional "Cucoșul de Horezu",
- extinderea pentru a se realiza o centură auto ocolitoare a centrului localității.

Bilanțul teritorial al zonelor cuprinse în intravilanul propus are la bază bilanțul teritorial al intravilanului existent, corectat cu mutațiile de suprafețe între zonele funcționale sau majorat cu suprafețele justificate pentru introducerea în intravilan.

Se prezintă, comparativ, bilanțul teritorial din intravilanul existent și propus:

ZONE FUNCȚIONALE	Orașul HOREZU			
	INTRAVILAN EXISTENT		INTRAVILAN PROPUȘ	
	Total (ha)	%	Total (ha)	%
1 Zonă Locuințe și funcțiuni complementare	577,6	73,20	996,5	58,59
2 Zonă Instituții publice și servicii	25,4	3,22	92,5	5,44
3 Zonă Unități industriale și de depozitare	29,5	3,74	281,6	16,56
4 Zonă unități agricole	3,8	0,48	13,6	0,80
5 Zone plantate, pentru sport și agrement	36,7	4,65	76,2	4,48
6 Terenuri agricole în intravilan		0,00		0,00
7 Zone gospodărie comunală și cimitire	3,5	0,44	5,9	0,35
8 Zonă construcții aferente lucrărilor edilitare	1,3	0,16	19,6	1,15
9 Zonă cu destinație specială		0,00	1,1	0,06
Zone căi de comunicație, din care:	108,3	13,72	210,6	12,38
10 - rutieră și amenajările aferente	108,3	13,72	210,6	12,38
11 - feroviară și amenajările aferente		0,00		0,00
12 Ape	3,0	0,38	3,1	0,18
13 Terenuri forestiere		0,00		0,00
14 Terenuri degradate		0,00		0,00
Total	789,1	100,00	1,700,7	100,00
Creștere Intravilan Propus			911,6	115,52

3.08 Măsuri în zonele cu riscuri naturale

Zonele cu riscuri naturale, inventariate și delimitate în planșele cod 2 (Situția existentă-disfuncționalități), au menționat și măsurile ce pot conduce la eliminarea sau diminuarea efectelor lor în planșele cod 3 (Reglementări urbanistice-zonificare) și planșele cod 5 (Proprietatea asupra terenurilor) și se referă la:

- interdicții de construire în zonele afectate până la data eliminării cauzei producerii lor;
- promovarea unor proiecte pentru eliminarea cauzelor ce le produc;
- includerea în prioritățile de intervenție imediată a proiectelor respective și constituirea de fonduri pentru realizarea lor.

Măsurile propuse sunt întărite și detaliate în cadrul Regulamentului local de urbanism.

3.09 Dezvoltarea echipării edilitare

În funcție de concluziile analizei situației existente și de necesitățile calculate se propun următoarele categorii de lucrări:

Gospodărirea apelor

Gospodărirea apelor

a) Lucrări hidrotehnice propuse pe teritoriul ce face obiectul PUG:

- pe râul Luncavăț, care trece prin localitate aproape tangențial de la vest spre sud-est și care are un caracter semitorrențial, cu albie minoră și albie majoră bine conturate, este ca și obligatorie regularizarea malului stâng, în amonte de podul de peste DN 67.

b) Lucrări necesare pentru apărarea contra inundațiilor, eroziunii versanților etc:

- sunt necesare mici lucrări de amenajare și întreținere pe văile care produc pagube în perioadele de inundații.

c) Lucrări necesare pentru realizarea unor surse calitative de apă:

- captare nouă pe râul Luncavăț,
- captări de apă în partea de nord a orașului.

Alimentare cu apă

a) Extinderi ale capacităților instalațiilor de alimentare cu apă (surse de apă, stații de tratare, rețea de distribuție) potrivit noilor dezvoltări propuse pentru teritoriu:

- sistem nou de alimentare cu apă pentru orașul Horezu (fără satele aparținătoare) și pentru comuna vecină Măldărești,

- sistem complex, compus din mai multe minisisteme, de alimentare cu apă a părții de nord a localității, unde se vor dezvolta mai multe unități de turism, sport și agrement și mai multe grupuri de locuințe de vacanță.

Sistemul vechi de alimentare cu apă va fi adaptat pentru alimentare cu apă a celor 6 sate ce aparțin de orașul Horezu.

b) Lucrări prioritare:

- captare nouă de pe râul Luncavăț și gospodărie de apă, în colaborare cu comuna vecină Măldărești, pentru alimentarea cu apă a orașului Horezu și a comunei Măldărești,

- rețele de alimentare cu apă a celor 6 sate aparținătoare branșate la vechea gospodărie de apă a orașului Horezu.

Canalizare

Pentru înlăturarea defecțiunilor și deficiențelor arătate mai sus se propun:

- completarea și aducerea la parametrii normali a canalizării menajere în zona centrală,
- executarea unui canal menajer colector pe malul stâng al râului Luncavăț, care să preia pentru stația de epurare toate rețelele din zona centrală,

- extinderea rețelei de canalizare menajeră dinspre centru până la cele mai aglomerate zone (construite), în principal pe drumurile clasate,

- dezvoltarea rețelei de canalizare pluvială (pe același principiu și anume colectarea apei rezultate din ploi și deversarea în apele curgătoare ce străbat localitatea.

Alimentare cu energie electrică

Pentru următorii 10-15 ani nu sunt necesare lucrări de execuții de la 20 kV în sus și nici de posturi de transformare sau de stații.

Se vor executa numai lucrări de întreținere, de modernizare, corecții de trasee și lucrări de racordare a viitorilor consumatori.

Telefonie

Se propun:

- legătură aeriană până la căminul cultural din satul Urșani,
- legătură aeriană până la școala din Tănăsești,
- legătură aeriană până la școala din Ifrimești,
- legătură aeriană până la Mănăstire Horezu din satul Romanii de Jos,
- extinderea rețelei telefonice locale cu cablu aerian sau subteran pe toate străzile și drumurile principale, începând cu zonele mai aglomerate,
- extinderea numărului de abonați cu încă 350 de posturi.

Televiziune prin cablu

În funcție de solicitările populației se vor executa și alte trasee, folosind aceeași soluție, sau o alta mai bună, ținând cont că în aceste domenii evoluția este rapidă și de multe ori chiar surprinzătoare (în curând se vor transmite prin cablu emisiuni de televiziune de înaltă definiție, teleconferințe, se vor face legături de Internet etc).

Alimentare cu căldură

Alimentarea cu căldură a localității Horezu în sistem centralizat este una dintre acelea care nu sunt prea eficiente. Se vor mai executa numai lucrări de întreținere și de reparații, mai ales cele necesare la înlăturarea defecțiunilor și deficiențelor arătate la capitolul 2. De asemenea, pentru modernizarea sistemului de încălzire se poate apela la serviciile CET Govora, operator specializat în județul Vâlcea în producerea și transportul energiei termice.

În eventualitatea finalizării magistralei de transport gaze cu introducerea gazelor naturale se va trece la un sistem modern și mai eficient de încălzire și de producere a apei calde menajere.

Se va merge pe următoarele căi:

- pentru clădirile cu mai multe unități de locuit și alte spații: centrale termice de bloc sau de scară cu combustibil gazos,
- pentru unitățile individuale: centrale termice individuale cu combustibil gazos sau de altă natură sau chiar încălzire pe lemne (pentru zone izolate),
- în mod excepțional pentru clădiri izolate se rămâne pe sobe cu lemne sau cărbune.

Administrația publică locală este interesată să promoveze ca sursă de energie folosirea panourilor solare, a centralelor eoliene și a pompelor de căldură ca soluție pentru reducerea consumului de combustibili fosili.

Alimentare cu gaze naturale

Alimentarea cu gaze naturale a orașului Horezu (proiect de execuție asigurat) se propune a se realiza din conducta de transport de 16" Drăgășani-Râmnicu Vâlcea, ce funcționează la un regim de presiune de 10-15 bari.

Cuplarea racordului propus cu diametrul de 12", în lungime de 46 km, pentru un debit de 14.599 Nmc/h se va face în zona Băbeni. Racordul de înaltă presiune va alimenta orașul Horezu și comunele Frîncești, Tomșani, Vaideeni, Costești, Pietrari și Măldărești, în fiecare localitate prevăzându-se câte o Stație de reglare-măsurare în două trepte. Traseul va urma valea Bistriței.

Racordul de înaltă presiune, aferent orașului Horezu, va avea o lungime de 12 km.

Pentru Horezu se va executa o Stație de reglare-măsurare în două trepte, utilajele fiind am-

plasate sub o copertină, iar pentru personalul operator se va executa o cabină zidită.

Conductele de distribuție de redusă presiune vor fi amplasate în Horezu și în satele ce aparțin de oraș.

Distribuția se va face în sistem ramificat.

Conducta principală va traversa orașul de-a lungul drumului național DN 67 și apoi se ramifică de-a lungul drumurilor comunale DC 142 și DC 145 pe o lungime de 10.670 m, din stație formându-se un al doilea fir principal de-a lungul aceluiași drum național DN 67 și drumul comunal DC 143 pe o lungime de 8.735 m, restul de conductă până la 47.000 m aprobați ramificându-se în fiecare localitate pe străzile aferente.

Rețeaua de gaze naturale este dimensionată pentru un debit de $Q_c = 5.655 \text{ Nmc/h}$ putând să preia consumatorii ce se vor dezvolta în timp de 20 de ani.

Numărul de gospodării individuale ce vor beneficia de gaze naturale este de 2.397 case individuale, 573 apartamente în blocuri și cca 60 obiective social - culturale și economice

Gospodărie comunală

a) Sortarea, evacuarea, depozitarea și tratarea deșeurilor menajere:

- orașul Horezu nu este inclus în Programul PHARE 2006 Coeziune Economică și Socială „Schema de investiții pentru sprijinirea inițiativelor sectorului public în sectoarele prioritare de mediu”. Colectarea și evacuarea deșeurilor menajere se face prin contract cu o firmă specializată. Comunitatea poate depozita deșeurile menajere pe depozitul din comuna Măldărești până în anul 2017 când are termen de închidere. Prin programul județean se prevede ca deșeurile menajere să fie transportate la Depozitul ecologic din comuna Roești.

b) Construcții și amenajări specifice:

- toate lucrările aferente sistemului de gestionare a deșeurilor se vor realiza folosind tehnologii moderne de protecție a mediului (ecologice).

Ținând cont de noua situație a României, de membră cu drepturi depline a Comunității Europene (unde regulile de protecție a mediului, cu toți factorii componenți, sunt foarte exigente) peste tot vor trebui să fie luate măsuri de adaptare.

Una dintre acestea este aceea privind existența unor platforme moderne, ecologice de depozitare a reziduurilor de tot felul.

Groapa de depozitare a reziduurilor este o investiție obligatorie în viitorul apropiat și justificată pentru un volum util de depozitare de 80.000 mc, pentru o perioadă de 25 ani (calculat la 3.200 mc/an, ținând cont că nu se preconizează un spor anual al maternității).

Amplasamentul propus poate fi chiar la groapa de gunoaie existentă.

3.10 Protecția mediului

Analizând situația existentă și având în vedere reperele de normalitate și pe cele impuse de comunitatea europeană (plecând de la faptul că mediul este unul singur pentru toată lumea și nu se poate împărți în mediu local, mediu zonal mediu național, mediu multinațional etc) se formulează următoarele propuneri și măsuri de intervenție urbanistică privind:

- diminuarea până la eliminare a surselor de poluare majoră (emisii, deversări), existente sau vor apărea din diverse cauze;

- dezvoltarea tuturor activităților de acum încolo numai pe baza normelor ecologice;

- epurarea și preepurarea apelor uzate în sistem centralizat, începând cu zona centrală a localității și cu zonele mai dens locuite, iar în celelalte zone promovând sisteme individuale;

- depozitarea controlată a deșeurilor menajere și industriale;

- recuperare terenuri degradate, consolidări de maluri și taluzuri, plantări de zone verzi;

- organizarea sistemelor de spații verzi, mai ales în zonele cu densitate locuibilă mare;
 - conservare a patrimoniului natural și construit, delimitarea orientativă a zonelor de protecție și restricțiile generale pentru conservare;
 - stabilirea zonelor propuse pentru refacere peisagistică și reabilitare urbană.
- Deși măsurile de mai sus sunt generale, ele trebuie avute în vedere în permanentă și să fie criterii principale în activitatea economico-socială curentă și în propunerile de dezvoltare.

3.11 Reglementări urbanistice

Soluția generală de organizare și dezvoltare a localităților:

În mare se păstrează soluția din planul urbanistic vechi cu următoarele amendamente:

- s-a modificat intravilanul în funcție de cerințele actualizate ale localității;
- au fost prevăzute reglementările urbanistice omise în documentația anterioară (zone ce sunt ocupate de căile de circulație și de construcțiile aferente acestora, zone ocupate de dotările tehnico-edilitare, protecțiile obiectivelor cu valoare de patrimoniu, protecții pe bază de norme sanitare, protecții față de construcțiile și liniile de transport, unele interdicții de construire etc);
- introducerea în intravilanul localității a suprafețelor uitate în vechea documentație;
- completarea denumirilor exacte ale tuturor obiectivelor (altele decât locuințe) de pe teritoriul întregii localități, ale căilor de circulație clasate prin acte legislative;
- completarea tuturor denumirilor de localități (componente sau vecine), folosind strict grafia folosită de Legea 2/1968, obligatorie până la alte dispoziții legale.

Aceste denumiri se vor folosi, în mod obligatoriu, și în toate documentele autorității publice locale, județene și naționale.

Organizarea căilor de comunicație

S-a menținut structura căilor de circulație existente (atât cele clasate cât și cele locale), care alcătuiesc o structură bine definită. Administrația locală a delimitat terenurile necesare executării șoselei de ocolire a localității ca parte a drumului expres din zona submontană a Olteniei prevăzută în PATN, secțiunea transporturi.

Nu sunt necesare alte dezvoltări de noi rețele de circulație, ele fiind și așa prea multe.

În baza unor studii locale, în funcție de necesități, se pot executa corecții de trasee.

Destinația terenurilor, zonele funcționale rezultate

Zonele funcționale rezultate sunt cele din planșele cod 3.

Calculul zonelor s-a făcut pentru fiecare unitate teritorială în parte și rezultatul a fost trecut și pe planșele cod 3. Situația pe total comună este reflectată și pe planșa cod 1.

Din analiza planșelor rezultă:

- acoperire neuniformă cu instituții publice și de servicii;
- lipsa unor instituții publice necesare.

În planurile primăriei există propuneri, pentru următorii 5-10 ani, pentru a îndrepta această situație dar nu există finanțare asigurată pentru realizare.

Prioritățile intervenite se vor rezolva prin planuri urbanistice zonale și de detaliu, aprobate potrivit legii.

Zone protejate și limitele acestora

Sunt menționate în planșele cod 3 (Reglementări urbanistice-zonificare).

Acestea sunt de 3 tipuri (evidențiate prin linii diferite):

- protecție față de obiectivele cu valoare de patrimoniu (monumente ale naturii și istorice).

Liniile care evidențiază zona de protecție au urmărit, pe cât a fost posibil, elemente ale cadrului natural (ape, văi, culmi), elemente ale cadrului construit (împrejurimi, clădiri vecine, căi de circulație). Distanțele față de obiectivul protejat sunt diferite: mai mari pentru obiective de categorie valorică A, pentru cele amplasate în intravilan mediu rural, pentru cele amplasate în extravilan, pentru cele cu amplasament aproximativ și mai mici pentru cele de categorie valorică B, pentru cele amplasate în intravilan mediu urban și mai ales în zone dens construite. În cazul în care se consideră corecte, zonele de protecție marcate pe planșa de Reglementări urbanistice se vor putea folosi la *instituirea zonelor de protecție prin ordin al ministrului culturii și cultelor*. Pentru Mănăstirea Hurezi, monument UNESCO și pentru celelalte monumente de categorie valorică A s-au elaborat de specialitate prin care au fost stabilite:

- zona de protecție,
- construcții admise în perimetrul adiacent obiectivului,
- protecție pe baza normelor sanitare pentru sursele de apă, pentru gospodăriile de apă, pentru stații de epurare, pentru platformele de gunoi și pentru cimitire;
- zone de protecție față de construcții și culoare tehnice (stații și posturi de transformare, linii electrice de înaltă tensiune, rețele de transport gaze).

Protejarea unor suprafețe din extravilan (terenuri agricole valoroase, păduri, oglinzi apă)

- terenurile ocupate de siturile arheologice și din jurul acestora.

Interdicții temporare de construire

Au fost instituite și sunt prezentate în planșa cod 3 pentru:

- zona centrală, pentru care este necesar a se întocmi plan urbanistic zonal;
- unele zone ce prezintă caracteristici speciale (trupuri izolate, densitate mică) și pentru care se vor întocmi studii suplimentare (planuri urbanistice zonale, parcelări, reparcelări);
- în zonele de protecție a monumentelor naturii și a celor istorice de categorie valorică B (la autorizarea executării de lucrări la monumente și/sau la construcțiile din zona de protecție se va solicita aviz de la organisme de specialitate de pe lângă ministerele de resort);
- pentru majoritatea zonelor de risc;
- pentru alte zone, de la caz la caz.

Interdicțiile temporare își pierd valabilitatea la eliminarea cauzelor care le-au instituit, în condițiile legii.

Interdicții definitive de construire

Au fost instituite și sunt prezentate în planșa cod 3 pentru:

- zonele care prezintă mari riscuri naturale,
 - în zonele de protecție a monumentelor naturii și a celor istorice de categorie valorică A.
- Interdicțiile definitive de construire își pierd valabilitatea la eliminarea cauzelor care le-au instituit, în condițiile legii.

3.12 Obiective de utilitate publică

Lista obiectivelor de utilitate publică

OBIECTIVE DE UTILITATE PUBLICĂ

DENUMIREA LUCRĂRII	CATEGORIA DE INTERES	TEREN NECESAR - mp (LUNGIME LUCRARE - ml)
Alimentare cu gaze naturale-conducta de 16"	judetean	cca 12.000 ml

Alimentare cu gaze naturale-conducte locale	local	47.000 ml
Regularizare maluri râu Luncavăț	local	500 ml
Amenajare stadion	local	10.000 mp
Sediu pentru Poliția locală	local	1.200 mp
Locuințe pentru tineri în Romanii de Sus	local	8.500 mp
2 Cimitire cu capele	local	5.000 mp
Modernizare Centrale termice	local	200 mp
Refacere pod peste Luncavăț pe DC 139	local	50 ml
Refacere punte peste Luncavăț zona Context	local	25 ml
Reparații la drumurile afectate de alunecări	toate	
Refacere pod Urșani DC 142 peste Luncaveciur	comunal	15 ml
Reparare pod pe DN 67 peste Luncaveciur	național	15 ml
Refacere pod peste Romani (Săliște)	local	15 ml
Reparare pod peste Romani acces în Săliște	local	25 ml
Drum de centură Sud - Treapt Horezu inclusiv pod	național	5.000 ml
Drum de acces la viitoarea stațiune Vârful lui Roman		
Extindere rețele electrice în zona Vârful lui Roman	local	cca 13.000 ml
Extindere rețele electrice în zona Vârful Văleanu	local	cca 9.000 ml
Extindere rețele electrice în zona Centură sud - Treapt	local	cca 8.000 ml
Reabilitarea rețelelor electrice stradale și de iluminat	local	Cca 50 km
Reabilitare și extindere rețea de alimentare cu apă	local	Cca 60 km + 10 km
Reabilitare și extindere canalizare	local	Cca 12 km + 30 km
Stații de epurare	local	Cca 25.000 mp
Lucrări de regularizare, apărări de maluri, protecție	local	Cca 25 km
Modernizare școli, grădinițe, cluburi	local	Cca 5.000 mp
Modernizare DN 67 și DN 65 C	național	Cca 3 km + 3 km
Modernizare drumuri județene	județean	Cca 9 km
Modernizare drumuri comunale și locale	local	Cca 50 km
Modernizare și asfaltare străzi în oraș	local	Cca 11 km
Terminarea lucrărilor la Spitalul Horezu	județean	3.000 mp
Modernizarea Sediului vechi al Primăriei	local	2.000 mp
Modernizare piață agroalimentară	local	3.000 mp
Spații de joacă pentru copii în tot orașul	local	5.000 mp
Reabilitare rețele termice în oraș	local	Cca 5.000 ml
Semnalizarea obiectivelor de patrimoniu	local	-
Restaurarea Ansamblului Mănăstirea Hurezi	național	Cca 2.500 mp
Sistem zonal de colectare și depozitare a deșeurilor	județean	5.000 mp
Reabilitare izlazuri, pășuni	local	Cca 50 ha
Reîmpădurirea zonelor defrișate	local	Cca 50 ha

Proprietatea terenurilor, din intravilan, pentru obiectivele de utilitate publică

- suprafața cea mai mare ce este și va fi ocupată de obiectivele de utilitate publică de tipul dotărilor tehnico-edilitare din intravilan este proprietate privată a locuitorilor și a unor firme;
- terenurile de sub instituțiile publice fac parte din domeniul public al statului.

În lipsa unui plan cadastral, la nivelul localității nu există o situație clară a proprietăților.

Circulația juridică a terenurilor

Planșele cod 5 prezintă și circulația juridică a terenurilor între deținători.

Pentru a facilita înțelegerea prevederilor privind obiectivele de utilitate publică, se prezintă în continuare câteva generalități.

În România terenurile, din punct de vedere al tipului de proprietate, pot fi:

a) Proprietate publică:

- terenuri ce aparțin domeniului public de interes național;
- terenuri ce aparțin domeniului public de interes județean;
- terenuri ce aparțin domeniului public de interes local.

b) Proprietate privată:

- terenuri ce aparțin domeniului privat de interes național,
- terenuri ce aparțin domeniului privat de interes județean;
- terenuri ce aparțin domeniului privat de interes local;
- terenuri proprietate privată a persoanelor fizice sau juridice.

Din punct de vedere al circulației juridice a terenurilor între deținători, în vederea realizării noilor obiective de utilitate publică, pot fi:

- terenuri ce se intenționează a fi trecute în domeniul public al statului;
- terenuri ce se intenționează a fi trecute în domeniul privat al statului;
- terenuri aflate în domeniul privat, destinate concesionării;
- terenuri aflate în domeniul privat, destinate schimbului.

4 CONCLUZII. MĂSURI ÎN CONTINUARE

Concluzii

- Amenajarea și dezvoltarea localității, în corelare cu teritoriile administrative vecine:
 - planurile de amenajare a teritoriului (național și județean) și alte studii amintite mai sus, ca și prezenta documentație prevăd dezvoltarea în corelare a mai multor teritorii administrative,
 - conducerile unităților teritoriale administrative interesate trebuie să găsească toate căile de colaborare tehnică și economică pentru a realiza totul în mod eficient și de calitate
- Șanse de relansare economico-socială a localității, în corelare cu programul propriu:
 - localitatea are șanse de dezvoltare, în corelare cu zona învecinată, fiind centru de polarizare și de influență,
 - anual, cu ocazia târgului anual de ceramică, pentru ceramiștii din Horezu să se organizeze o secțiune specială pentru autentificarea produselor și atelierelor de ceramică sub aspectul păstrării tradiției sub emblema „Cocoșul de Horezu”.
- Categoriile principale de intervenție, care susțin aplicarea programului de dezvoltare:
 - exploatarea și valorificarea superioară a bogățiilor solului și subsolului,
 - restructurarea și eficientizarea activităților economice.

Priorități de intervenție, în funcție de necesități și opțiunile populației

- alimentare cu gaze naturale,
- reparații la toate categoriile de drumuri,
- rețea de canalizare.

Aprecieri ale elaboratorului PUG

În general proiectantul a colaborat eficient cu beneficiarul.

Nu au existat din partea beneficiarului constrângeri privind limitele fizice de dezvoltare.

Propuneri ale beneficiarului de mărimi nejustificate ale intravilanului nu au existat.

Lucrările necesare de elaborat în perioada următoare:

- Plan Urbanistic Zonal (PUZ) pentru centrul reședinței localității;
- Plan Urbanistic Zonal (PUZ) pentru zonele în care sunt instituite interdicții de construire (atunci când este cazul);
- Aprobarea studiului de delimitare a monumentelor de categorie valorică A, întocmit de către Primăria orașului Horezu și avizat de Ministerul Culturii;
- Studiu privind delimitarea și protejarea monumentelor naturii și a celor istorice de categoria valorică B;
- Întocmirea Fișei monumentului pentru fiecare monument;
- Studiu privind identificarea, delimitarea și protejarea siturilor arheologice;
- Studiu privind gestionarea deșeurilor;
- Proiecte prioritare de investiții, care să asigure implementarea obiectivelor prevăzute în prezenta documentație, în special în domeniul interesului public:
 - Amenajare sediu primărie,
 - Introducere gaze naturale,
 - Amenajare sistem de depozitare ecologică a deșeurilor menajere,
 - Modernizare centrale termice și rețele termice în zona centrală,
 - Reparații la toate categoriile de drumuri și străzi.

5 ANEXE

Nu se prezintă, toate problemele de neconformități, proiecte și studii existente la această dată și măsurile privind zonificarea teritorială și reglementările edilitare au fost arătate în textul prezentului memoriu general.

SEF PROIECT

Arh.

POPESCU CONSTANTIN

COLABORATORI

Arh.

POPESCU PAULA

Ing.

MATEI TOMA

Ing.

BARAT-VĂRZARU ȘTEFAN